

MONITORING EU europoslance Hynka Fajmona

ČERVENEC–SRPEN 2012

ONDŘEJ KRUTÍLEK, PETRA KUCHYŇKOVÁ, IVETA PALIČKOVÁ

CENTRUM PRO STUDIUM DEMOKRACIE A KULTURY

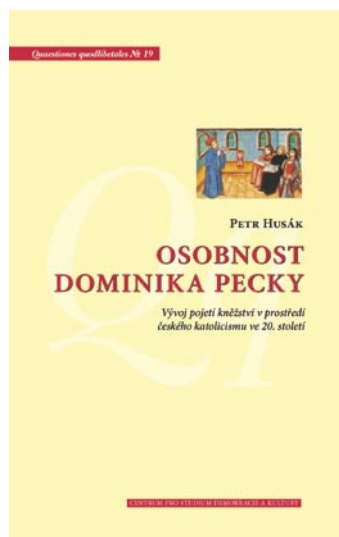
BRNO, SRPEN 2012

BENJAMIN DE CONSTANT-REBECQUE

O dobyvačnosti a uzurpacii a jejich vztazích s evropskou civilizací

Dílo tohoto intelektuála, publicisty, politika a znalce evropských myšlenkových tradic je spjato s liberálním myšlením, s odporem vůči teroru a naopak příklonem k hledání svobody, respektive svobody v moderní, dynamicky se rozvíjející společnosti. Jeho vzdělání mu umožňovalo srovnání antických a moderních idejí i institucí. Jeho pronikavý intelekt i politický instinkt z něj dělají jednoho z největších myslitelů 19. století a řadí ho vedle jiného liberála, Alexise de Tocquevilla, který na něj v mnohém navazoval.

Vázané, 192 str., 259 Kč

PETR HUSÁK

Osobnost Dominika Pecky

Vývoj pojetí kněžství v prostředí českého katolicismu ve 20. století

Vynikající práce mladého badatele o mnohostranné osobnosti kněze, spisovatele a pedagoga Dominika Pecky, ale také o chápání kněžského poslání v éře první republiky, v době protektorátu a především v epoše komunismu. Autorovým cílem bylo ukázat, s jakými problémy se český kněz ve 20. století musel vyrovnávat, co se od kněze očekávalo, jak se vyvíjely představy o kněžství, formách pastorační práce, pastoračních metodách. To vše lze u D. Pecky pozorovat nejen díky širokému rozsahu činností, kterým se věnoval, ale zejména pro odvahu o vlastních aktivitách a vlastním povolání přemýšlet a psát – a v neposlední řadě díky jeho vězeňské zkušenosti. Publikace líčí osobnost proslulého kněze s použitím dosud neznámých pramenů a v příloze obsahuje i 17 unikátních fotografií Dominika Pecky.

Brož., 156 str., 198 Kč

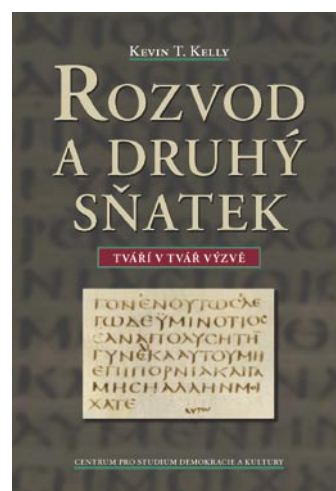
KEVIN T. KELLY

Rozvod a druhý sňatek

Tváří v tvář výzvě

Rozvod je bezpochyby bolestnou událostí, v katolické církvi o to bolestnější, že je často doprovázen necitlivými reakcemi věřícího společenství a pastoračními rozpaky duchovních. Kniha britského katolického teologa shrnuje většinu relevantních teologických diskusí a oficiálních vyjádření k problematice rozvodů a druhých sňatků a podává vlastní argumentaci ve prospěch otevřenější pastorační politiky římskokatolické církve vzhledem k rozvedeným a znovu seždaným. Kniha v žádném případě není obhajobou rozvodů, pokouší se však o realistický koncept pastorační péče, který je teologicky ukotven v pojetí manželství jako smlouvy-vztahu, jež bylo uznáno na II. vatikánském koncilu. Podle autora páry nemohou považovat nerozlučitelnost svého manželství za samozřejmou, nýbrž ji musejí v každém období znovu tvořit.

Brož., 272 str., 269 Kč

Objednávky na adrese:

CDK, Venhudova 17, 614 00 Brno, tel./fax: 545 213 862, e-mail: cdk@cdk.cz, www.cdk.cz

DOPORUČENÁ PUBLIKACE CDK

DAVID MARSH

Euro

Boj o osud nové globální měny

Knihy Euro Davida Marshe je strhujícím příběhem projektu hospodářské a měnové unie. Autor bez příkras popisuje trnitou cestu společné evropské měny od vize k realitě a vysvětluje, proč se euro začalo záhy po svém zavedení hroutit, proč měnovou unii zachvátila dluhová krize a proč se začala utápět v hořkých vnitřních konfliktech. David Marsh tvrdí, že euro se ve stávající podobě udrží nad vodou jen za cenu silících rozporů mezi politiky a voliči. Právě oni ponесou náklady všech špatných rozhodnutí, která dnes hospodářskou a měnovou unii táhnou ke dnu.

George Soros o knize řekl: „Je to politický thriller: obchody a jednání, která stojí za měnou, jež byla vytvořena nejen jako finanční nástroj, ale i jako způsob překonání staletí sporů. Každý, kdo se zajímá o evropskou politiku, ekonomiku a o to, jakou roli má Evropa ve světě zaujímat, si knihu užije.“ Časopis The Economist knihu označil za „nepostradatelný průvodce monetární politikou“.

Brož., 492 str., 398 Kč

Objednávky na adrese:

CDK, Venhudova 17, 614 00 Brno, tel./fax: 545 213 862, e-mail: cdk@cdk.cz, www.cdk.cz

Navštivte internetové stránky
www.fajmon.eu

HYNEK FAJMON

POSLANEC EVROPSKÉHO PARLAMENTU ZA ODS

PROFILY AUTORŮ

Ondřej Krutílek

Analytik legislativy Evropské unie a šéfredaktor Revue Politika (www.revuepolitika.cz). Absolvent politologie, mezinárodních vztahů a evropských studií na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity. Autor řady odborných i publicistických textů, příležitostný přispěvatel časopisů Reflex, Týden a Finmag.

Petra Kuchyňková

Analytička legislativy Evropské unie a asistentka na Katedře mezinárodních vztahů a evropských studií Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity. Absolventka politologie, mezinárodních vztahů a evropských studií na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity. Zabývá se aktuálním děním v Evropské unii, společnou zemědělskou politikou a východní dimenzí vnější politiky Evropské unie. K oblastem jejího odborného zájmu náleží též otázky současné ruské zahraniční politiky a vztahů Rusko – EU.

Iveta Paličková

Analytička legislativy Evropské unie a koordinátorka projektů Centra pro studium demokracie a kultury. Absolventka anglistiky a evropských studií na Filozofické fakultě, resp. Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity.

OBSAH

STALO SE...	6	Vnitřní trh	25
PŘEHLED DĚNÍ ČERVENEC–SRPEN 2012	8	ECOFIN dal zelenou projektovým dluhopisům	25
Doprava	8	Komise chce usnadnit udělování hudebních licencí	25
EP: Nové tachografy až od roku 2020, ale pro všechny	8	Zemědělství	26
EP stvrdil kompromis týkající se revize prvního železničního balíku	9	EP přijal usnesení o ochraně zvířat	26
Komise chce zpřísnit technické kontroly vozidel	10	Životní prostředí	28
Hospodářská a měnová unie	11	Komise chce další snížení emisí CO ₂ z osobních aut a dodávek	28
Vývoj situace v zadlužených státech eurozóny	11	ITRE stvrdil novou směrnici o energetické účinnosti	29
Institucionální záležitosti	12	VE ZKRATCE...	31
Priority kyperského předsednictví a hodnocení dánského předsednictví	12	PŘEHLED KLÍČOVÝCH HLASOVÁNÍ PLÉNA EP	36
Komise zveřejnila revidovanou verzi finanční perspektivy 2014–2020	14	VYBRANÉ STATISTICKÉ ÚDAJE EUROSTAT ZVEŘEJNĚNÉ V ČERVENCI A SRPNU 2012	38
Rada přijala pozici k rozpočtu na rok 2013	16	VEŘEJNÉ KONZULTACE V ZÁŘÍ 2012	39
Justice a vnitro	18	KALENDÁŘ NA ZÁŘÍ 2012	41
EP na plenárním zasedání odmítl dohodu ACTA	18	SEZNAM ZKRATEK	42
EP: Přístup k právnímu zástupci je před výsledkem policie klíčový	20	SLOVNÍČEK	44
Komise: Přísnější tresty za podvody s unijními penězi	20	SCHÉMATA ROZHODOVACÍCH PROCEDUR	47
Regionální politika	21		
EP zahájil jednání o reformě kohezní politiky	21		
Spotřebitelé	23		
Komise chce zlepšit ochranu spotřebitelů v oblasti finančních služeb	23		
IMCO podporuje jednoduché, levné a rychlé řešení spotřebitelských sporů	24		

STALO SE...

Rada ECOFIN přijala nařízení, které zavádí na pilotní období let 2012–2013 tzv. projektové dluhopisy. Chce jimi mobilizovat až 4,5 mld. € ze soukromého sektoru, jenž by měl financovat klíčové projekty zaměřené na rozvoj infrastruktury (více v příspěvku **ECOFIN dal zelenou projektovým dluhopisům**).

Komise 3. 7. 2012 předložila balík 3 návrhů, jenž by měl v oblasti finančních služeb – slovy příslušné tiskové zprávy – „zvýšit normy a odstranit nedostatky ve prospěch spotřebitelů“ (více v příspěvku **Komise chce zlepšit ochranu spotřebitelů v oblasti finančních služeb**).

Plénium EP 3. 7. 2012 přijetím zprávy Silvie-Adriany Ticaou souhlasilo, aby všechny nákladní vozy byly od roku 2020 vybaveny novou generací digitálních tachografů (více v příspěvku **EP: Nové tachografy až od roku 2020, ale pro všechny**).

Plénium EP 3. 7. 2012 stvrdilo kompromis o revizi tzv. prvního železničního balíku týkajícího se liberalizace v oblasti (osobní) železniční dopravy. Komise to přivítala (více v příspěvku **EP stvrdil kompromis týkající se revize prvního železničního balíku**).

Na plenárním zasedání EP vystoupil 4. 7. 2012 kyperský prezident Demetris Christofias a představil priority nadcházejícího půlročního předsednictví. O den dříve plénium EP debatovalo a hodnotilo průběh předcházejícího předsednictví dánského. Hlavními cíli nového předsednictví mají být potírání chudoby a sociálního vyloučení a dokončení jednání o rozpočtu EU pro rok 2013. Také otázku nového rozpočtového výhledu na následujících 7 let považuje Kypr za hlavní prioritu svého předsednictví. Proto chce kyperské předsednictví dosáhnout především pokroku v nejobtížnějších kapitolách týkajících se výdajů finanční perspektivy: v SZP, kohezní politice a také politice v oblasti výzkumu a inovací (více v příspěvku **Priority kyperského předsednictví a hodnocení dánského předsednictví**).

Na plenárním zasedání EP 4. 7. 2012 proběhlo hlasování o obchodní dohodě proti padělání, která

je obecně známá jako dohoda ACTA. Plénium dohodu podle očekávání odmítlo, což zabraňuje tomu, aby v EU vstoupila v platnost. Při hlasování se proti dohodě postavilo 478 poslanců, 39 poslanců hlasovalo pro její přijetí, 165 se hlasování zdrželo (více v příspěvku **EP na plenárním zasedání odmítlo dohodu ACTA**).

Výbor IMCO 10. 7. 2012 podporuje jednoduché, levné a rychlé řešení spotřebitelských sporů, přesto (nebo právě proto) zpřísnil návrhy na zavedení jejich alternativního urovnání (více v příspěvku **IMCO podporuje jednoduché, levné a rychlé řešení spotřebitelských sporů**).

Výbor LIBE přijal 10. 7. 2012 návrh zprávy ke směrnici týkající se přístupu k obhájci v trestním řízení a práva na komunikaci po zatčení (více v příspěvku **EP: Přístup k právnímu zástupci je před výslechem policie klíčový**).

Výbor REGI hlasoval 11. 7. 2012 o vyjednávací pozici v nadcházejících negociacích s Radou ke zprávám týkajícím se reformy kohezní politiky (více v příspěvku **EP zahájil jednání o reformě kohezní politiky**).

Komise 11. 7. 2012 uveřejnila návrh směrnice, jež by měla harmonizovat základ pro stíhání trestných činů proti rozpočtu EU, tak aby pachatelé již nemohli zneužívat rozdílů v právních řádech členských států (více v příspěvku **Komise: Přísnější tresty za podvody s unijními penězi**).

Komise 11. 7. 2012 předložila návrh směrnice, jež by měla zmodernizovat působení tzv. kolektivních správců a potažmo usnadnit udělování hudebních licencí (více v příspěvku **Komise chce usnadnit udělování hudebních licencí**).

Komise 11. 7. 2012 předložila kontroverzní návrhy, jež by měly do roku 2020 napomoci „dále výrazně snížit emise CO₂ z nových osobních automobilů a lehkých užitkových vozidel“ (více v příspěvku **Komise chce další snížení emisí CO₂ z osobních aut a dodávek**).

Výbor ITRE 12. 7. 2012 stvrdil kompromis týkající se návrhu směrnice o energetické účinnosti (více v příspěvku **ITRE stvrdil novou směrnici o energetické účinnosti**).

Komise 13. 7. 2012 předložila návrhy, jejichž cílem je zpřísnit minimální normy pro technické kontroly vozidel (kvůli snížení počtu nehod způsobených jejich špatným technickým stavem; více v příspěvku **Komise chce zpřísnit technické kontroly vozidel**).

Rada 24. 7. 2012 přijala pozici k návrhu rozpočtu na rok 2013. Jako obvykle se jedná v porovnání s původním návrhem, který Komise předložila v dubnu 2012, o úspornější variantu, jež počítá s tím, že výdaje na rok 2013 v platbách by v porovnání s rokem 2012 neměly vzrůst o více než 2,79 %. Pozice Rady počítá pro rok 2013 s platbami ve výši 132,7 mld. €, což odpovídá 0,99% HND EU (v závazcích by to mělo být necelých 150 mld. €; více v příspěvku **Rada přijala pozici k rozpočtu na rok 2013**).

PŘEHLED DĚNÍ ČERVENEC–SRPEN 2012

DOPRAVA

EP: Nové tachografy až od roku 2020, ale pro všechny

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 o záznamovém zařízení v silniční dopravě a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ([KOM\(2011\)451](#))

Plénum EP 3. 7. 2012 přijetím [zprávy](#) Silvie-Adriany Ticau [souhlasilo](#), aby všechny nákladní vozy byly od roku 2020 vybaveny novou generací digitálních tachografů.

Kontext

Komise svůj návrh předložila v červenci 2011. V současnosti jsou v platnosti 2 klíčové normy: [nařízení č. 3821/85](#) a [nařízení č. 561/2006](#). Druhá z norem zavádí povinnost, aby byly všechny nové nákladní vozy (nad 3,5 t) od 1. 5. 2006 vybaveny digitálními tachografy („záznamovými zařízeními v silniční dopravě“).

Revize by měla nejen umožnit relativně snadno (na dálku) zjistit, zda řidiči dodržují stanovené doby jízdy a odpočinku (přepravcem, odpovědnými orgány členských států), ale i to, zda nedochází k manipulaci s daty z tachografů, např. tím, že by mělo být možné určit polohu konkrétního vozidla pomocí satelitu. Inovované tachografy by také mělo být možné funkčně pozměňovat (např. doplnit o možnost zjistit jejich prostřednictvím hmotnost vozidla) při zachování, nebo dokonce rozšíření dosavadní „uživatelské přívětivosti“.

Rada se návrhem zabývala již v prosinci 2011, kdy přijala tzv. částečný obecný přístup (více v příspěvku „Rada: Nové tachografy od poloviny roku 2018“, [Monitoring prosinec 2011](#)), s požadavkem, aby novou generací digitálních tachografů byly od roku 2020 vybaveny všechny nákladní vozy, přišel v květnu 2012 výbor TRAN (více v příspěvku „TRAN: Nové tachografy až od roku 2020, ale pro všechny“, [Monitoring květen 2012](#)). Rada svůj tzv. obecný přístup schválila v červnu 2012 (více v příspěvku „Rada souhlasí s nařízením o tachografech, míjí se ale s požadavky EP“, [Monitoring červen 2012](#)).

Obsah a sporné body

EP požaduje, aby nové tachografy byly obecně povinné o 2 roky později, než plánovala Komise a v zásadě i Rada. Podle EP by ale měly být novými tachografy vybaveny všechny nákladní vozy, ne pouze ty nově registrované (těch by se beztak měla nová norma podle EP dotýkat již od roku 2017), navíc ne nad 3,5 t, ale nad 2,8 t. Což za podpory IRU odmítá Rada, která je pro, aby novou generací digitálních tachografů byly vybaveny pouze nové nákladní vozy nad 3,5 t.

EP na rozdíl od Rady podporuje také sjednocení „karty řidiče“ (identifikující řidiče a jeho aktivitu) a řidičského průkazu v jeden dokument (kvůli zamezení jejich padělání), na daném kroku ale – na rozdíl od Komise – netrvá, postačuje mu studie 2 roky předtím, než nové nařízení o tachografech vstoupí v platnost.

EP na druhou stranu akceptoval, aby subjekty, jejichž hlavní činností není řízení těžkých nákladních vozidel (např. malé a střední podniky ve stavebnictví), získaly výjimku z povinnosti instalovat do svých vozidel tachografy, pokud se jejich vozidla pohybují v okruhu 100 km (přestože výbor TRAN počítal s akčním rádiem 150 km).

EP stejně jako Rada souhlasí s tím, že je třeba cíleně kontrolovat dodržování stanovených dob jízdy a odpočinku, oproti Radě ale požaduje, aby příslušné orgány členských států byly obligatorně vybaveny zařízeními, která umožní kontrolovat primárně ty řidiče, u nichž je předpoklad, že stanovené doby jízdy a odpočinku porušují.

Na druhou stranu EP, zdá se, akceptuje, že příslušným orgánům nebudou na dálku dostupná všechna data o poloze vozidel a řidičů. Mělo by postačovat, že bude znám výchozí a cílový bod daného pracovního dne.

Další vývoj

Vzhledem k tomu, že EP a Rada se v pohledu na nové nařízení o tachografech neshodují, očekává se, že Rada po završení prvního čtení v EP (k němuž právě došlo přijetím [zprávy](#) Silvie-Adriany Ticau na plénu) schválí svůj tzv. společný postoj a bude zahájeno druhé čtení. Konkrétní časový harmonogram ale zatím není znám.

EP stvrdil kompromis týkající se revize prvního železničního balíku

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru ([KOM\(2010\)475](#))

Plénium EP 3. 7. 2012 [stvrdilo](#) kompromis o revizi tzv. prvního železničního balíku týkajícího se liberalizace v oblasti (osobní) železniční dopravy. Komise to [přivítala](#).

Kontext

Komise návrh směrnice „o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru“ a [sdělila](#), jež předepisuje další legislativní aktivity v sektoru, zveřejnila v září 2010. O změnách prvního železničního balíku ([směrnice č. 2001/12](#), [č. 2001/13](#) a [č. 2001/14](#)) se na úrovni EU neformálně hovořilo již 2 roky předtím, ovšem legislativním procesem ještě procházel [tzv. třetí železniční balík](#) a nebylo považováno za vhodné přicházet s dalšími legislativními úpravami v této oblasti paralelně (více v příspěvku „Komise předložila revizi tzv. prvního železničního balíku“, [Monitoring září 2010](#)).

Rada se k návrhu vyjádřila poprvé v prosinci 2010. Její původně zcela odmítavé stanovisko (více v příspěvku „Rada rozporuje revizi tzv. prvního železničního balíku“, [Monitoring prosinec 2010](#)) se změnilo až pod vlivem negociací v průběhu maďarského předsednictví (více v příspěvku „Rada podpořila revizi tzv. prvního železničního balíku“, [Monitoring červen 2011](#)). Stanovisko Rady se ale od pozice EP stále výrazně odlišovalo (více v příspěvku „EP zmírnil svá očekávání v otázce revize prvního železničního balíku“, [Monitoring listopad 2011](#)). Politické dohody o návrhu bylo na úrovni Rady dosaženo v prosinci 2011, čímž bylo de facto zahájeno jeho druhé čtení (více v příspěvku „Revizi prvního železničního balíku čeká druhé čtení“, [Monitoring prosinec 2011](#)). Výbor TRAN svou pozici pro druhé čtení (v podobě [zprávy](#) Debory Serracchiani) přijal v květnu 2012 (více v příspěvku „TRAN zahájil druhé čtení revize prvního železničního balíku“, [Monitoring květen 2012](#)). Zástupci Rady a EP se pak na kompromisním znění návrhu shodli hned v červnu 2012 (více v příspěvku „Rada a EP se shodli na revizi prvního železničního balíku“, [Monitoring červen 2012](#)).

Obsah a sporné body

Cílem revize byla od počátku konsolidace a zpřesnění dosavadní legislativy (9 směrnic, 1 rozhodnutí a 2 akty o přistoupení), aby efektivněji garantovala nediskriminační přístup nových provozovatelů (primárně, ale ne výlučně náklad-

ní a mezinárodní osobní) přepravy jak na železnici samotnou, tak ke všem jejím doprovodným službám nezbytným pro realizaci konkrétního podnikatelského záměru. Kompromisní text ale řadu původně navržených ustanovení oslabuje.

Regulace trhu by sice měla do budoucna výrazně posílit, měly by se např. zkrátit reakční lhůty dotčených národních orgánů (nejvýše 16 týdnů), zejm. v přeshraničních otázkách, neměl by ale vzniknout svébytný unijní regulátor, jak žádal EP, pouze síť regulátorů národních (Komise by nicméně měla do 2 let zvážit, zda by unijní regulátor přece jen vzniknout neměl).

Součástí poplatků za využívání infrastruktury by (na základě požadavku EP) měly být i poplatkové „bonusy“ pro vozy vybavené systémem ETCS a/nebo vozy méně hlučné než ty standardní.

Pokud jde o striktní majetkové oddělení železniční infrastruktury od provozovatelů služeb (tzv. unbundling), jež požadoval a požaduje EP a Rada (a v ní zejm. Německo) odmítala a odmítá, nakonec se obě instituce dohodly na tom, že Komise do konce roku 2012 (sic!) předloží zprávu a případně navrhne „legislativní opatření k zajištění nediskriminačního přístupu k infrastruktuře“.

Do té doby bude postačovat, aby provozovatelé infrastruktury a provozovatelé služeb měli oddělené účty a autonomní rozhodování.

Národní strategie rozvoje a financování železniční infrastruktury mezi státem a správci dopravních cest by měly být definovány, jak požadoval EP, min. na 5 let (Rada dříve hovořila nejvýše o 3 letech a odmítala jakékoli povinné finanční závazky nad rámec ročních státních rozpočtů členských států).

Další vývoj

Rada na úrovni ministrů by měla kompromisní text schválit v září 2012.

Kompromis patrně (přímo) nepodpoří zástupci Německa, Polska, Estonska, Lucemburska a Rakouska.

Na podzim 2012 by pak Komise měla předložit další návrhy (tzv. čtvrtý železniční balík). Měly by se týkat vysoce kontroverzní liberalizace národní osobní železniční dopravy, při níž by měli posílit zejm. národní správci železniční dopravní infrastruktury (v ČR SŽDC).

Revidovaný první železniční balík by měl být implementován do 30 měsíců od svého vstupu v platnost (tj. po uveřejnění v Úředním věstníku EU), ve stejné lhůtě by měla vzniknout i nová „síť evropských regulátorů“. Společná metodologie pro stanovování poplatků za využívání železniční infrastruktury by měla být členskými státy vytvořena do 4 let.

Komise chce zpřísnit technické kontroly vozidel

Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on periodic roadworthiness tests for motor vehicles and their trailers and repealing Directive 2009/40/EC (COM(2012)380)

Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council amending Council Directive 1999/37/EC on the registration documents for vehicles (COM(2012)381)

Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on the technical roadside inspection of the roadworthiness of commercial vehicles circulating in the Union and repealing Directive 2000/30/EC (COM(2012)382)

Komise 13. 7. 2012 [předložila](#) návrhy, jejichž cílem je zpřísnit minimální normy pro technické kontroly vozidel (kvůli snížení počtu nehod způsobených jejich špatným technickým stavem).

Kontext

Komise ve prospěch nové legislativní úpravy (jejímž cílem je zachránit více než 1 200 životů ročně a zabránit více než 36 tis. dopravních nehod zaviněných technickou poruchou) argumentuje tím, že stávající klíčové normy – [směrnice č. 2009/40](#), [směrnice č. 2000/30](#) a [směrnice č. 1999/37](#) – mají původ v roce 1977 a dosud byly revidovány jen „kosmeticky“. Krom toho tvrdí, že „každý den umírá na evropských silnicích při nehodách zaviněných technickou poruchou vozidla více než 5 lidí“. Technické poruchy údajně stojí za 6 % všech autonehod, při nichž každý rok umírá 2 tis. osob a mnoho dalších se zraní. S technickými poruchami souvisí i 8 % všech nehod motocyklů. Závadu, kvůli níž by vůz neprošel technickou kontrolou, má v každém okamžiku až 10 % automobilů. A mnoho technických závad, které ohrožují bezpečnost (např. u ABS a elektronické kontroly stability), ani není podle současných pravidel kontrolováno.

Obsah

Komise plánuje zavést:

- povinné kontroly skútrů a motocyklů (jež v současnosti nejsou předmětem [směrnice č. 2009/40](#), ale např. v ČR se [uplatňují](#)), neboť jejich (mladí) řidiči jsou [nejrizikovější skupinou](#) účastníků silničního provozu;
- povinné kontroly lehkých přívěsů (do 3,5 t);
- častější pravidelné kontroly starých vozidel, neboť mezi 5. a 6. rokem narůstá počet vážných nehod zaviněných technickou poruchou (tj. u nového vozidla první kontrola po 4 letech, dal-

ší po 2 letech a každá další vždy po 1 roce; dnes se uplatňuje „model“ 4-2-2);

- častější kontroly automobilů a lehkých užitkových vozidel (tzv. dodávek) s mimořádně vysokým nájездem (mělo by jít o vozidla, která mají v okamžiku první technické prohlídky po 4 letech najeto více než 160 tis. km), čímž se tyto kontroly sladí s kontrolami např. vozidel taxislužby, sanitních vozů ap. (měl by se tedy uplatnit „model“ 4-1-1);
- přísnější kontroly stanovením společných minimálních norem pro STK (viz např. seznam minimálního zkušebního zařízení, resp. požadavky na jeho technickou specifikaci, požadavky na znalosti a schopnosti techniků STK, standardizace pravidel pro posuzování nedostatků odhalených při kontrolách ap.);
- povinné kontroly elektronických bezpečnostních prvků vozidel;
- (přeshraniční) evidenci stavu tachometrů k zabránění podvodům s počty najetých kilometrů;
- zvýšení počtu silničních technických prohlídek (včetně kontroly zajištění nákladu, jenž v 25 % případů nebývá zajištěn dostatečně, a proto dochází k dopravním nehodám), aby v jednotlivých členských státech odpovídal počtu zaregistrovaných (primárně užitkových) vozidel.

Ve všech případech by nové návrhy měly definovat společné minimální normy, jež si příslušné členské státy mohou na svém území zpřísnit.

V případě historických vozidel, zemědělských vozidel či vozidel s konstrukční rychlostí do 40 km/h by mělo být možné jejich provozovatele osvobodit od povinnosti pravidelně kontrolovat technický stav vozidla.

Sporné body

Proti návrhům se okamžitě postavila motocyklistická federace FEMA s tím, že implementace nové legislativy bude nákladná a ve svém výsledku nikomu nepomůže, navíc nehod způsobených motocykly ve špatném technickém stavu podle FEMA není, jak tvrdí Komise, 8 %, ale pouze 0,3 %.

FIA zase rozporuje požadavek na častější technické kontroly vozidel; tvrdí, že mezi stářím vozu a zhoršováním jeho technického stavu neexistuje prokazatelný vztah. Navíc většina nehod není způsobována špatným technickým stavem vozidel, ale spíše chybami řidičů. Podporu ze strany FIA má ale snaha Komise bránit manipulacemi se stavy tachometrů.

Další vývoj

O předložených návrzích by měla spolurozhodovat Rada s EP.

HOSPODÁŘSKÁ A MĚNOVÁ UNIE

Vývoj situace v zadlužených státech eurozóny

Španělsko

Ministři financí eurozóny na svém [zasedání](#) 20. 7. 2012 jednomyslně souhlasili s požadavkem Španělska rekapitalizovat tamější banky. Poprvé byl vznesen 25. 6. 2012 (více v příspěvku „Měsíc ve znamení summitu Evropské Rady“, [Monitoring červen 2012](#)). Finance k redistribuci dostane Fond pro řádnou restrukturalizaci bank. Hlavní odpovědnost bude mít španělská vláda.

Půjčku ve výši cca 100 mld. € bude nejprve financovat EFSF a poté ESM. Konkrétní suma bude známa po důkladné analýze v září 2012.

Půjčky, které se poskytují bankám, mají obecnou splatnost 12,5 let, maximálně pak 15 let. EFSF bude mít zpočátku pro Španělsko vyčleněno 30 mld. € jako asistenci v případě neočekávaných finančních problémů.

Finanční asistence bude podmíněna specifickými opatřeními, která musí Španělsko zavést. Jedná se o hloubkový plán na restrukturalizaci bank, jenž bude v souladu s pravidly EU, o strukturální reformy napříč sektory a oddělení problémových aktiv bank, včetně vlády, regulace a dohledu nad bankovním sektorem. Tato „podmíněnost“ bude uvedena v memorandu o porozumění. Španělsko se zavázalo ušetřit 65 mld. € různými škrty a zvýšením daní.

Guvernér ECB Mario Draghi na konci července 2012 prohlásil, že udělá cokoli, aby Španělsko zachránil. ECB tak může nakoupit další dluhopisy země, čemuž nebude bránit Německo a Francie. K ráznější akci ji vyzývá také MMF, podle něhož k tomu má ECB dostatek nástrojů. Od května 2010 banka nakoupila dluhopisy Španělska, Itálie, Řecka, Irska a Portugalska za 212 mld. €. Přesto se úroky za 10leté španělské dluhopisy na konci měsíce pohybovaly nad úrovní 7,6%, což je kritická hodnota (výše zmíněné státy o půjčky žádaly právě za této situace). Daná hodnota narostla poté, co regiony Valencie a Katalánsko požádaly vládu o likvidní dotaci 18 mld. €.

Objevují se spekulace, že Španělsko bude potřebovat „opravdový záchraný balík“ poté, co trhy neuklidní rekapitalizace bank. Tuto myšlenku sice ECB nepodporuje, pro by byl ale např. francouzský prezident Francois Hollande.

Řecko

Zástupci řeckých koaličních stran se 30. 7. 2012 v zásadě dohodli na nových úsporných opatřeních, která po Řecku požadují zahraniční věřitelé výměnou za uvolnění další části finanční pomoci

(ve výši 31,3 mld. €). Řecko musí pro příští 2 roky nalézt úspory v rozsahu 11,5 mld. €. Je to zejm. Německo, které odmítlo další pomoc Řecku až do schválení těchto opatření. Již 26. 7. 2012 se do země vydala tzv. trojka, která pracuje na hodnotící zprávě a jež dostala plán 2letých úspor k dispozici. Poslední mise trojky skončila 9. 7. 2012. Inspektoři tehdy konstatovali, že Atény cíle programu neplní a měly by v reformním úsilí přidat. Kvůli dvojím volbám a problémům při sestavování vlády se zpozdilo jak zavedení reform, tak škrty (více v příspěvku „Vývoj v zadlužených zemích jižní Evropy“, [Monitoring duben 2012](#), a v příspěvku „Měsíc ve znamení summitu Evropské Rady“, [Monitoring červen 2012](#)). Podle věřitelů bude další hodnocení trojky klíčové, aby země dostala všechny přislíbené finance.

HDP Řecka loni klesl o 6,9% a investice podle agentury Reuters klesly o zhruba 20%. Očekává se, že v letech 2008–2012 se velikost řecké ekonomiky sníží přibližně o pětinu. Nezaměstnanost dosáhla rekordních 22,5%, před rokem činila „pouze“ 16,2%. Jen za poslední 2 měsíce vzrostla nezaměstnanost o 2,5%.

Vláda se také rozhodla urychlit tempo privatizace veřejného majetku. Odvolaný šéf privatizační agentury Kostas Mitropulos odhadl, že do konce roku 2012 bude zprivatizován majetek v hodnotě asi 300 mil. €, což ale je hluboko pod vytyčeným cílem 3 mld. €. Od roku 2010, kdy dostalo první mezinárodní úvěr, si Řecko prodejem státního majetku zajistilo 1,6 mld. €. Do konce roku 2015 by ale mělo získat až 19 mld. €.

ECB již nebere vládní řecké dluhopisy za záruční obligace, což znamená, že řecké banky si musí půjčovat draže od řecké centrální banky. Řecko také uvažovalo o prodloužení lhůty, do kdy má svůj deficit stlačit pod 3% HDP o další 2 roky. V tomto případě by ale nedostalo žádný další (případný třetí) záchraný balík pomoci. Podle komentátorů tak existují 3 varianty řešení dané situace: 1. třetí balík pomoci; 2. odepsání části dluhu, který v Řecku drží státy a instituce, což nepodporuje ani ECB, ani MMF; 3. opuštění eurozóny. Ratingová agentura Moody's 24. 7. 2012 uvedla, že riziko, že Řecko eurozónu opustí, se zvětšuje.

Pro euro jako projekt by to znamenalo ohrožení. Podle analytiků by v takovém případě mohla ztratit členů eurozóny dosáhnout téměř 300 mld. €. Na konci července 2012 se proto začala objevovat silná prohlášení, např. od Jeana-Clauda Junckera, o tom, že eurozóna je v rozhodující fázi boje o svoji budoucnost. Členové eurozóny jsou připraveni koordinovat své kroky s kroky ECB. K většímu úsilí

v boji za záchranu eura vyzval také americký ministr financí Timothy Geithner. Protikrizová opatření by měla zajistit pokles úroků v zemích pracujících na reformách a schopnost finančního systému poskytovat úvěry ekonomikám, které je potřebují.

Kypr

Kypr předseda Radě EU, ale ještě předtím (25. 6. 2012) požádal o finanční pomoc, aby vyřešil finanční problémy svých bank (více v příspěvku „Měsíc ve znamení summitu Evropské rady“, [Monitoring červen 2012](#)). Kypr požádal o 2,5 mld. €. Země se snažila s požadavkem půjčky od EU dlouho odolávat, aby nemusela dodržovat tvrdé podmínky, které jsou s půjčkou spjaty. Obávala se také, že by se musela vzdát jedné z nejnižších firemních daní v EU (činí jen 10%).

Kypr plánuje učinit tvrdá úsporná opatření. V zemi existuje přebujelý administrativní aparát s vysokými platy a důchody. Proto pracovníci v soukromé a veřejné sféře, kteří pobírají přes 2 500 € měsíčně, budou státu po 2 roky přispívat na zvládnutí krize. Kypr zvedl v březnu také svoji DPH, a to z 15 na 17 %. Nezaměstnanost je na rekordních 10 %.

INSTITUCIONÁLNÍ ZÁLEŽITOSTI

Priority kyperského předsednictví a hodnocení dánského předsednictví

Priorities of the Cyprus Presidency of the Council of the European Union 1 July – 31 December 2012: Towards a Better Europe

Na plenárním zasedání EP vystoupil 4. 7. 2012 kyperský prezident Demetris Christofias a představil [priority](#) nadcházejícího půlročního předsednictví. Současně o den dříve, 3. 7. 2012, plénum [debatovalo](#) a hodnotilo průběh předcházejícího předsednictví dánského. Christofias ve svém projevu zdůraznil, že hlavními cíli nového předsednictví budou potírání chudoby a sociálního vyloučení a dokončení jednání o rozpočtu EU pro rok 2013. „Evropa více sociální,“ to je dle kyperského prezidenta to, co v současné době potřebujeme.

Vzhledem k ideové orientaci prezidenta Christofiasa se rozhodně nejedná o prohlášení překvapivé. Během debaty v EP několikrát zazněla otázka týkající se rozdělení ostrova a budoucnosti situace na Kypru.

Kontext

Kypr nahradil v roli předsednické země Dánsko, které stálo v čele Rady EU od ledna do června 2012. Na plenárním zasedání 3. 7. 2012 byl

europoslanci tradičně hodnocen také průběh končícího předsednictví. Dánské předsednictví bylo oceněno jako pragmatické, dynamické, s hladkým průběhem. K nelehkým tématům přirozeně patřily jak příprava a řízení první fáze jednání o finanční perspektivě 2014–2020, tak nekončící téma řešení ekonomické krize či např. téma budoucnosti Schengenu.

Zde lze připomenout, že Rada se v samém závěru dánského předsednictví střetla s EP ohledně právního základu ve věci hodnocení fungování schengenského systému. Rada si vysloužila za svůj postoj velmi kritické a káravé reakce, což poslanci připomínali i v červencové debatě hodnotící průběh dánského předsednictví (více v příspěvku „Schengen předmětem sporu EP a Rady“, [Monitoring červen 2012](#)). Ke kritice se částečně připojil také předseda Komise José Manuel Barroso, který se zmínil i o tom, jak Rada za dánského předsednictví nakládala s legislativou týkající se evropského patentu. Pochvalu si od europoslanců dánské předsednictví vysloužilo za některé úspěchy v oblasti energetické politiky.

Zástupci frakce ECR potom Dánsko chválili za to, že „pohřbilo“ návrh týkající se zavedení kontroverzní daně z finančních transakcí, který měl být původně součástí rozpočtových reforem vážících se k nové finanční perspektivě, za to, že neotevřelo znovu jednání o připravované směrnici týkající se mateřské dovolené a že tlačilo na úspornost v otázce rozpočtových výdajů.

Naopak zástupci frakce EFD odcházející předsednictví kritizovali za to, že promarnilo příležitosti zejm. v otázkách týkajících se záchranu eura. Další frakce potom vyčítaly Dánům nedostatek solidarity, levice (např. GUE/NGL) také to, že se vytratil původní důraz na růst a zaměstnanost a že se Dánsku v této oblasti v krátkodobém horizontu nepodařil významnější pokrok.

Obsah

Pokud jde o nové předsednictví, kyperští zástupci představili programový dokument s názvem „Směrem k lepší Evropě“. Zástupci předsednické země jím míní EU, která bude více relevantní pro občany i zbytek světa. Unie by měla přispívat k udržitelnému růstu, sociální soudržnosti a vytváření pracovních míst prostřednictvím efektivní a především integrované politiky. V oblasti zaměstnanosti Kypr klade důraz především na mládež. Základním principem „prorůstové agendy“ má být solidarita. V prioritách se proto objevuje i odkaz na takové iniciativy, jako je evropský rok aktivního stárnutí a mezigenerační solidarity (rok 2012).

Priority do značné míry odrážejí levicovou orientaci kyperské exekutivy. Kyperský prezident Christofias je členem komunistické strany, země navíc čelila a čelí závažným ekonomickým problémům (i česká média v červnu 2012, těsně před začátkem kyperského předsednictví, [oznámila](#), že ostrovní stát, který do Unie vstoupil spolu s ČR v roce 2004, se rozhodl EU požádat o finanční pomoc prostřednictvím EFSF a ESM). Objevovaly se i [zprávy](#), že poskytovatelem půjčky by mohlo být také Rusko (ruský kapitál má v zemi dlouhodobě poměrně silné zastoupení).

Během kyperského předsednictví mají být řešeny natolik závažné otázky, jako jsou jednání o budoucí finanční perspektivě. Zástupci Kypru jsou odhodláni dovést jednání o FP 2014–2020 do finále. Za tím účelem chce kyperské předsednictví dosáhnout především pokroku v nejobtížnějších kapitolách týkajících se výdajů finanční perspektivy – v SZP, kohezní politice a také politice v oblasti výzkumu a inovací.

Jak již bylo zmíněno, priority nadcházejícího předsednictví zdůrazňují především potřebu stimulovat růst, současně se ale v příslušném dokumentu hovoří i o zajištění fiskální stability v rámci EU.

Předsednictví zdůrazňuje potřebu posílit regulaci v oblasti finančních služeb, současně chce ale stimulovat i další prohlubování vnitřního trhu prostřednictvím iniciativ, které by se měly týkat především malých a středních podniků. Význam příkládá i tzv. digitální agendě.

Je tedy zřejmé, že dokument je rozporuplný. Vnitřní trh totiž zároveň označuje za důležitý element pro stimulaci růstu evropské ekonomiky, což je zřejmě krédo, na kterém by se s prioritami kyperského předsednictví shodla i pozice české vlády (viz [Priority vlády České republiky v aktuální agendě jednotného trhu EU](#), které byly zveřejněny 19. 7. 2012). Jinak totiž Kypr nepředstavuje příliš často partnera, se kterým by ČR nacházela v Radě společnou řeč, zejm. pokud se jedná o ekonomická témata agendy.

Z dalších zajímavých priorit se chce kyperské předsednictví věnovat energetické politice, která by ale dle jeho představitelů měla být implementována také v souladu s politikou boje proti klimatickým změnám a ochrany životního prostředí, a transevropským sítím v oblasti dopravy, telekomunikací a energetiky. Kyperské priority jsou tedy poměrně výrazně „zelené“.

Významnou prioritou je udržitelný růst (green growth); priority se odvolávají na summit v Rio de Janeiro, který proběhl v lednu 2012, a také na známý dokument [Evropa 2020](#), jehož implementaci chce kyperské předsednictví monitorovat. Udržitelného růstu chce Kypr dosáhnout především prostřed-

nictvím udržitelného hospodaření se zdroji, hlavně s vodou, což je pro ostrovní stát konstantní téma. Nepřekvapí také to, že Kypr chce kvůli současným problémům EU resuscitovat již polozapomenutou unijní integrovanou námořní politiku.

Dalším cílem, kterého by se kyperští zástupci rádi dočkali ještě během předsednictví své země, je vytvoření společného evropského azylového systému. Priority v této souvislosti zdůrazňují nutnost spolupráce mezi členskými státy. Plánovaná agenda zahrnuje také oblast ochrany zdraví, dětí, osobních údajů, oblasti kultury a vzdělávání (kde je jednou z priorit i podpora gramotnosti).

V případě vnější politiky nepřekvapí, že Kypr chce klást důraz na jižní dimenzi sousedské politiky a na vztahy se státy středomořské oblasti.

Kypr pochopitelně spolu s dalšími jižními členskými státy patří k zemím, které trápí migrace z oblasti jižního a východního Středomoří, což je téma, o jehož řešení se (s větším či menším úspěchem) tyto státy snaží i v rámci platformy se zeměmi ležícími v jižním sousedství EU. Na Kypru je ovšem také nezanedbatelná ruská menšina – ale navzdory již zmiňované blízkosti týkající se ekonomických a do určité míry i politických vztahů se toto téma mezi klíčovými prioritami kyperského předsednictví neobjevuje.

Dokument dále zmiňuje podporu dalšímu rozšiřování EU, důraz na rozvojovou politiku a potravinovou bezpečnost a v neposlední řadě také na vnější obchodní politiku.

Další vývoj

Kyperské předsednictví chystá v následujících měsících na 3 desítky oficiálních zasedání Rady v různých formacích včetně schůzek eurosкупiny.

Kromě toho má proběhnout více než 10 neformálních schůzek zástupců členských států, včetně neformálního jednání ministrů a státních tajemníků pro evropské záležitosti na konci srpna 2012 v hlavním městě Kypru Nicosii. Na září 2012 je pak připravována neformální schůzka ministrů zahraničí (tzv. Gymnich), a vzhledem k tomu, že pro Kypr je jedním z důležitých témat námořní politika, nebylo v rámci agendy zapomenuto ani na schůzku ministrů, která se bude týkat integrované námořní politiky EU (Kypr ji plánuje na říjen 2012).

Předsednická země dále jako obvykle plánuje různé konference a semináře věnované prioritním tématům (jako je např. gramotnost, mládež, zdravé stárnutí a pochopitelně námořnictví).

Komise zveřejnila revidovanou verzi finanční perspektivy 2014–2020

Pozměněný návrh nařízení Rady, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 ([KOM\(2012\)388](#))

Komise 6. 7. 2012 přijala [pozměněný návrh](#) finanční perspektivy pro období 2014–2020. Důvodem změn je skutečnost, že v roce 2013 se má EU rozrůst o další členský stát (Chorvatsko), což s sebou přináší i některé rozpočtové konsekvence pro nadcházející finanční období. Dalším důvodem jsou poslední údaje týkající se ekonomického vývoje v EU, které ovlivňují kalkulaci rozpočtových prostředků pro jednotlivé členské státy v oblasti strukturálních fondů.

Kontext

[Původní návrh](#) nové finanční perspektivy EK prezentovala v červnu 2011. V oblasti přibližných maximálních závazků na jednotlivé rozpočtové roky původní návrh počítal s celkovou částkou 1,025 mld. €, která představuje přibližně 1,05 % HND EU. V případě reálních plateb měla být na rozpočet EU za celé sedmileté období věnována částka 972 mld. €, což měla být úsporná varianta počítající s tím, že celkový objem výdajů v rozpočtovém výhledu nepřekročí 1 % HND EU.

Je třeba mít na paměti, že v případě finančních perspektiv se jedná pouze o plánované výdaje, o jakési „sedmiletky“. Čísla stanovená v oblasti výdajů pro jednotlivé rozpočtové roky představují mantinely, ve kterých se Komise při navrhování skutečného rozpočtu pro jednotlivé roky musí držet, stejně jako Rada a EP při jeho schvalování.

Sdělení s názvem „Rozpočet pro Evropu 2020“, které bylo součástí balíku návrhů týkajících se finanční perspektivy 2014–2020, obsahovalo potom nejen návrh konkrétních čísel, jež se týkají jednotlivých výdajových oblastí, ale také nastínilo konkrétní nástroje, s jejichž pomocí by mělo dojít v jednotlivých odvětvích ke změnám a reformám (týká se to zejména SZP a kohezní politiky; více v příspěvku „Komise zveřejnila konkrétní návrh podoby finanční perspektivy 2014–2020“, [Monitoring červen 2011](#))

Během prvního pololetí roku 2012 byl návrh FP 2014–2020 předmětem intenzivních jednání v Radě pod vedením dánského předsednictví, které vytvořilo tzv. jednací osnovu shrnující prozatím spíše v obecné podobě klíčové otázky a různé varianty vývoje (více v příspěvku „Rada poprvé diskutovala o důležitých otázkách finanční perspektivy 2014–2020“, [Monitoring březen 2012](#), v příspěvku „Rada debatovala o vý-

dajích finanční perspektivy 2014–2020 v oblasti zemědělství a kohezní politiky“, [Monitoring duben 2012](#), a v příspěvku „Rada zahájila diskusi o jednací osnově k finanční perspektivě 2014–2020“, [Monitoring květen 2012](#)).

V červnu 2012 se finanční perspektivou poprvé oficiálně zabývala také Evropská rada (více v příspěvku „Finanční perspektiva 2014–2020 jako předmět jednání Rady, Evropské rady i usnesení EP“, [Monitoring červen 2012](#))

Obsah

Pod vlivem uvedených změn nová finanční perspektiva počítá s mírným navýšením výdajů v oblasti závazků (na 1,033 mld. €, což představuje cca 1,08 % HND EU) i v oblasti plateb (na 988 mld. €, což odpovídá 1,03 % HND EU).

Dle [tiskové zprávy](#) EK není důvodem změn ani tak připravovaný vstup Chorvatska do EU jako spíše skutečnost, že původní odhady ekonomického růstu EU z června 2011 se nyní ukazují jako příliš optimistické.

Komisař pro rozpočet Janusz Lewandowski přesto prezentoval tyto změny jako mechanické, neměnicí nic podstatného na původním návrhu. Na tiskové konferenci zdůraznil, že vyzývá Radu a EP, aby v souladu se závěry Evropské rady z června 2012 schválili revidovaný návrh FP 2014–2020 ještě do konce roku 2012. Podle komisaře Lewandowského by instituce EU měly rychlým postupem demonstrovat svoji rozhodnost a stanovit členským státům bezpečné investiční prostředí.

Pokud jde o dopady vstupu Chorvatska do EU na výdajovou stránku finanční perspektivy, rozšíření by se mělo projevit především v oblasti kohezní a zemědělské politiky. Prostředky určené pro Chorvatsko v oblasti strukturálních fondů a SZP byly již dohodnuty a zakotveny v [přístupové smlouvě](#), která byla podepsána v prosinci 2011.

K mírnému nárůstu výdajů dochází tedy v Kapitole 1 (Inteligentní růst bez vyloučení), která zahrnuje nejen výdaje na strukturální politiku, ale např. i prostředky určené na programy podporující vědu, výzkum, vzdělávání ap., a to o cca 4 mld. € na celé sedmileté období. To přirozeně neznamená (podobně jako tomu bylo i v případě států východního rozšíření 2004–2007, včetně ČR), že se Chorvatsku skutečně podaří úspěšně všechny tyto prostředky vyčerpat. K mírnému navýšení dochází i v Kapitole 2 (Udržitelný růst: Přírodní zdroje), která zahrnuje také SZP, a to opět o téměř 4 mld. €. Naopak téměř beze změn zůstávají kapitoly týkající se bezpečnosti a občanství a globální Evropy (SZBP). Administrativa, která zahrnuje také výdaje na překlady a tlumočení a další administrativní souvislosti

vstupu Chorvatska do EU, potom pohltí během sedmiletého období cca 0,5 mld. €.

24. 7. 2012 se revidovaným návrhem finanční perspektivy [zabývala](#) Rada pro všeobecné záležitosti. Zástupci některých členských států, především skupina zemí, které upřednostňují původní úsporný návrh Komise, nepřivítali revidovanou verzi s nadšením. Zvýšení celkového výdajového stropu v platbách z 1 % HND EU na 1,03 % je z jejich hlediska nekonzistentní řešení vzhledem k probíhající ekonomické krizi a k tomu, že řada států přistoupila na úsporná opatření, jejichž cílem má být fiskální konsolidace.

Otázku výdajového stropu přitom považují za natolik důležitou, že v rámci zasedání Rady prosazovali takovou variantu, aby nejprve došlo k závazné dohodě týkající se tohoto stropu a následně až k dohodě týkající se ostatních navrhovaných částí „balíčku“.

Zcela opačný názor prezentuje většina zástupců tzv. kohezní skupiny států, tedy států, pro které jsou relevantní finanční prostředky poskytované v rámci kohezní politiky. Ti většinou obhajují zachování i určité navýšení výdajů právě v oblasti koheze, která má podle nich investiční potenciál a potenciál přispívat k růstu a vytváření nových pracovních míst.

Zjednodušeně řečeno, ve vztahu k veřejným financím se jedná o klasický střet úsporné varianty a spí-

še keynesiánského přístupu k veřejným výdajům. Většina zástupců kohezní skupiny kriticky poukazuje na to, že v absolutních číslech EK sice výdaje na kohezní politiku revizí navýšila, ale vzhledem k tomu, že jsou jednak očekávány horší výsledky evropské ekonomiky, než bylo původně předpokládáno, i vzhledem k tomu, že v navýšení je zahrnuto především rozšíření EU o Chorvatsko, státům stávající EU-27 tato revize v kohezní oblasti příliš nepomůže. Podle tohoto názoru je tedy nový návrh EK ve skutečnosti v rozporu se [závěry](#) červnové Evropské rady, které označují právě kohezní politiku za hlavní nástroj pro dosažení deklarovaného cíle, podpory růstu a zaměstnanosti v časech krize.

Další vývoj

Po Dánsku přebírá odpovědnost za agendu nové finanční perspektivy Kypr. Zástupci kyperského předsednictví již [deklarovali](#), že hodlají pokračovat v práci nad „jednacím osnovou“, která by měla být základem pro budoucí finální dohodu, k jejímuž přijetí by mělo dojít ještě v roce 2012.

Do jednání o finanční perspektivě 2014–2020 vedle EK pravděpodobně zasáhne i EP, který je jedním z aktérů schvalujících meziinstitucionální dohodu o dodržování finanční perspektivy.

Navíc EP již v minulosti projevoval ambice aktivně se jednat o finanční perspektivě účastnit, což chce brát

Revidovaný návrh finanční perspektivy 2014–2020 (v mil. € a cenách roku 2011)

Závazky	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Celkem 2014–2020
1. Inteligentní a udržitelný růst	64 769	67 015	68 853	70 745	72 316	74 386	76 679	494 763
z toho výdaje na hospodářskou, sociální a územní soudržnost	50 464	51 897	53 177	54 307	55 423	56 474	57 501	379 243
2. Udržitelný růst: Přírodní zdroje	57 845	57 005	56 190	55 357	54 357	53 371	52 348	386 473
z toho výdaje na řízení trhů a přímé platby	42 363	41 756	41 178	40 582	39 810	39 052	38 309	283 050
3. Bezpečnost a občanství	2 620	2 601	2 640	2 679	2 718	2 757	2 794	18 809
4. Globální Evropa	9 400	9 645	9 845	9 960	10 150	10 380	10 620	70 000
5. Administrativa	8 622	8 755	8 872	9 019	9 149	9 301	9 447	63 165
z toho administrativní výdaje institucí	7 047	7 115	7 184	7 267	7 364	7 461	7 561	50 999
6. Kompenzace	27	0	0	0	0	0	0	27
ZÁVAZKY CELKEM	143 282	145 021	146 400	147 759	148 690	150 195	151 888	1 033 235
Jako % HND EU	1,10%	1,09%	1,08%	1,08%	1,07%	1,06%	1,06%	1,08%
PLATBY CELKEM	133 976	141 175	144 126	138 776	146 870	144 321	138 356	987 600
Jako % HND EU	1,03%	1,06%	1,06%	1,01%	1,06%	1,02%	0,96%	1,03%

Zdroj: Press Releases: Commission updates its Multiannual Financial Framework proposal with latest data (IP/12/754)

v úvahu i kyperské předsednictví a diskutovat před každým zasedáním Rady pro všeobecné záležitosti věnovaným jednací osnově také s reprezentanty EP.

Po prázdninové přestávce by se mělo tématu finanční perspektivy 2014–2020 věnovat neformální zasedání Rady, které by se mělo uskutečnit v kyperském hlavním městě Nikosii. Dále se tématu budou věnovat oficiální schůzky Rady pro všeobecné záležitosti 24. 9. 2012 a 16. 10. 2012 a přirozeně také říjnová Evropská rada.

Rada přijala pozici k rozpočtu na rok 2013

Council's position for 2013 EU budget adopted, Brussels, 24 July 2012 ([12806/12](#))

Rada 24. 7. 2012 přijala [pozici](#) k návrhu rozpočtu na rok 2013. Jako obvykle se jedná v porovnání s [původním návrhem](#), který Komise předložila v dubnu 2012, o úspornější variantu, jež počítá s tím, že výdaje na rok 2013 v platbách by v porovnání s rokem 2012 neměly vzrůst o více než 2,79 %. Pozice Rady počítá pro rok 2013 s platbami ve výši 132,7 mld. €, což odpovídá 0,99 % HND EU. (V závazcích, což jsou platby, které nemusí být nutně vyplaceny v průběhu roku 2013, ale mohou být vyplaceny i v dalších letech v rámci víceletých programů, by to mělo být necelých 150 mld. €.)

Kontext

Rozpočtová procedura po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost probíhá na základě spolurozhodovací procedury.

Komise je povinna předložit návrh rozpočtu na následující rok nejpozději do 1. září roku stávajícího, obvykle to však bývá mnohem dříve. Např. letos EK zveřejnila návrh rozpočtu v dubnu a zaslala ho jak Radě, tak EP. Rada přijímá svoji pozici kvalifikovanou většinou a musí tak učinit nejpozději do 1. října, opět se tak však obvykle děje mnohem dříve, letos to bylo v červenci.

EK se podle svého [vyjádření](#) v původním návrhu rozpočtu pro rok 2013 soustřeďovala na výdajové priority související se strategií [Evropa 2020](#), současně ale zmražením výdajů v závazkové oblasti reflektovala také úsporná opatření, jež na národní úrovni přijímá řada členských států, které jsou zároveň přispěvateli do rozpočtu EU. Návrh Komise počítal s výdaji v závazcích ve výši cca 151 mld. € a s platbami ve výši cca 138 mld. € (více v příspěvku „Komise zveřejnila návrh rozpočtu pro rok 2013“, [Monitoring duben 2012](#)).

Obsah

Rada počítá s nárůstem výdajů rozpočtu pro rok 2013 o 3,61 mld. € v platbách a 1,88 mld. € v závazcích oproti roku 2012. S nárůstem plateb je kalkulováno především v Kapitole 1, která se

Pozice Rady k rozpočtu pro rok 2013 (v mil. €)

	Pozice Rady (v €)		Rozdíl oproti návrhu EK (v €)		Rozdíl oproti rozpočtu 2012 (v %)	
	Závazky	Platby	Závazky	Platby	Závazky	Platby
1. Udržitelný rozvoj	70 054 447 793	59 030 453 016	-476 549 090	-3 497 392 392	+2,79	+6,71
1a Konkurenceschopnost pro růst a zaměstnanost	15 562 898 756	11 655 162 155	-469 149 090	-1 897 649 090	+1,04	+1,50
1b Soudržnost pro růst a zaměstnanost	54 491 549 037	47 375 290 861	-7 400 000	-1 599 743 302	+3,30	+8,07
2. Ochrana a řízení přírodních zdrojů	59 971 444 488	57 474 312 204	-336 066 928	-490 566 928	-0,01	+0,77
z toho výdaje na řízení trhů a přímé platby	43 795 348 610	43 776 431 204	-335 000 000	-336 500 000	-0,40	-0,23
3. Občanství, svoboda, bezpečnost a spravedlnost	2 057 175 617	1 514 079 543	-24 465 583	-60 520 583	-1,25	+0,78
4. EU jako globální hráč	9 295 470 596	6 277 295 936	-171 698 115	-1 034 292 115	-1,17	-9,75
5. Administrativa	8 398 233 899	8 399 333 899	-146 184 597	-146 184 597	+1,43	+1,47
CELKEM	149 776 772 393	132 695 474 598	-1 154 964 313	-5 228 956 615	+1,27	+2,79
Výdaje jako % z HND EU	1,12 %	0,99 %				

Zdroj: Council's position for 2013 EU budget adopted, Brussels, 24 July 2012 (12806/12)

tyká udržitelného růstu, komunitárních programů a strukturálních fondů. Rada myslela především na navýšení prostředků v oblasti kohezní politiky, a to o více než 8 % oproti roku 2012.

Další prioritou je oblast svobody, bezpečnosti a spravedlnosti, která zahrnuje problematiku azylu, migrace, ochrany vnějších hranic, tedy opět důležité otázky v rámci evropské agendy. Zde Rada počítá s nárůstem v platbách o cca 5 % oproti roku 2012.

V případě ostatních rozpočtových kapitol Rada počítá buď s poklesem výdajů oproti roku 2012, anebo s nárůstem, který nepřekračuje uvažovanou míru růstu inflace (cca 2 %).

Přesto varianta, kterou předložila Rada, je úspornější v porovnání s původním návrhem, který v dubnu 2012 zveřejnila EK; v platbách počítá s částkou menší až o 5,23 mld. €.

Rada svoji pozici vztahuje především k současnému stavu veřejných financí ve většině členských států, ale v úvahu bere i to, že se jedná o poslední rozpočtový rok v rámci finanční perspektivy 2007–2013. Rozpočet EU musí být vždy vyrovnaný, výdaje se musí rovnat příjmům a zhruba 75 % příjmů tvoří příspěvky členských států vypočítané na základě jejich HDP. To je třeba brát v úvahu ve vztahu k současným ekonomickým problémům členských států EU.

S úsporami v oblasti plateb Rada počítá v Kapitole 1 (Udržitelný rozvoj), a to např. v dílčích výdajích určených na výzkum (o 1,24 mld. € méně než počítal původní návrh EK), s menšími redukcemi (v řádu stovek milionů eur) se počítá také v Kapitole 2 (Ochrana a řízení přírodních zdrojů, kam patří také SZP), v Kapitole 4 (EU jako globální hráč) a také v Kapitole 5 (Administrativa). Zde se výdajová redukce týká všech institucí s výjimkou EP, kde na základě „gentlemanské dohody“ Rada schválila stávající stav.

Sama Rada na základě doporučení EK přijala úsporná opatření, která počítají s redukcí personálního stavu každoročně o 1 % od roku 2013, s výjimkou některých velmi malých institucí (typu úřadu evropského ombudsmana) anebo Evropské služby pro vnější činnost, která byla teprve nedávno ustavena (na základě Lisabonské smlouvy). Na druhou stranu určité posílení personálních kapacit Radu nemine – vzhledem k připravovanému přistoupení Chorvatska.

Další vývoj

Pozice Rady představuje základ pro mandát, se kterým bude kyperské předsednictví vstupovat do jednání o rozpočtu na rok 2013 s dalším důležitým účastníkem rozpočtové procedury, Evropským parlamentem.

EP má v rámci rozpočtové procedury 2 možnosti: buďto může plénum do 42 dnů od zveřejnění pozice Rady tuto pozici schválit (případně indikovat, že nepodnikne žádnou aktivitu; v takovém případě je rozpočet na základě pozice Rady schválen). S touto variantou se ovšem příliš nepočítá, naopak je pravděpodobnější to, že EP přijme pozměňovací návrhy většinou svých členů. Očekává se, že k přijetí pozměňovacích návrhů dojde do konce října 2012, protože musí být nejprve zpracovány na úrovni výboru BUDG a teprve pak v plénu.

V případě odlišností mezi pozicí EP a Rady bude svolán dohodovací výbor, který bude zasedat 3 týdny (od 24. 10. 2012 do 13. 11. 2012 včetně), ve složení 27 členů Rady a 27 členů EP. Pokud se zástupci EP a Rady v rámci dohodovacího výboru shodnou na podobě rozpočtu a obě instituce tuto konsensuální variantu přijmou, rozpočet bude přijat. Pokud ale ke kompromisu nedospějí, EK, která se účastní celého dohodovacího řízení, musí předložit nový návrh rozpočtu. Stejně musí EK postupovat i v případech, kdy EP (většinou členů) a Rada kompromis dojednaný v dohodovacím výboru odmítnou. Platí přitom, že pokud kompromis odmítne EP a Rada odsouhlasí, musí EK předložit nový návrh. Pokud ale naopak kompromis přijme EP (většinou členů a 3/5 odevzdaných hlasů) a odmítne Rada, rozpočet je přijat, a to tak, že jsou zachovány pozměňovací návrhy EP tam, kde je EP potvrdí (tam, kde je naopak nepotvrdí, je zachována pozice Rady). EP má tedy v této poslední fázi rozpočtové procedury de facto silnější postavení než Rada.

Téma rozpočtu na rok 2013 se objevilo již v agendě plenárního zasedání, které se konalo ve dnech 2.–5. 7. 2012. Poslanci na něm přijali [usnesení](#) o mandátu pro třístranné rozhovory o návrhu rozpočtu pro rok 2013. V usnesení se objevila výzva, aby se členské státy v Radě zdržely „umělých škrtů“ a zajistily, že rozpočet bude skutečně podporovat růst a zaměstnanost, jak deklaruje i původní návrh EK. Zajímavé ovšem je, že usnesení obsahuje také výzvu k tomu, aby EP získal jednotné sídlo.

EP již po desetiletí fakticky sídlí na 3 místech, ve Štrasburku, kde se konají plenární zasedání, v Bruselu a také v Lucemburku. Není nutné zdůrazňovat, že z ekonomického hlediska je zvláště v současnosti tato situace přinejmenším kuriózní.

Třístranná jednání mezi zástupci EP, Rady a EK byla oficiálně zahájena 9. 7. 2012, na říjen 2012 jsou připravena hlasování výboru BUDG a pléna (23. 10. 2012). Pokud by následovalo dohodovací řízení, počítá se s konečným hlasováním pléna EP o rozpočtu na zasedání ve dnech 19.–22. 11. 2012.

JUSTICE A VNITRO

EP na plenárním zasedání odmítl dohodu ACTA

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 4. července 2012 k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření Obchodní dohody proti padělatelství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy, Austrálií, Kanadou, Japonskem, Korejskou republikou, Spojenými státy mexickými, Marockým královstvím, Novým Zélandem, Singapurskou republikou, Švýcarskou konfederací a Spojenými státy americkými

Na plenárním zasedání EP 4. 7. 2012 proběhlo hlasování o obchodní dohodě proti paděláním, která je obecně známá jako [ACTA](#). Podle očekávání a názraků, které přicházely z jednotlivých výborů EP již v první polovině roku 2012, plénum dohodu odmítlo, což zabraňuje tomu, aby v EU vstoupila v platnost. Při hlasování se proti dohodě postavilo 478 poslanců, 39 poslanců hlasovalo pro její přijetí, 165 se hlasování zdrželo.

Kontext

Hlasování o dohodě ACTA bylo významnou událostí nejen kvůli značné medializaci této otázky (EP např. obdržel [petici](#) podepsanou téměř 3 miliony občanů nejen z EU, která jej vyzývala k tomu, aby dohodu odmítl), ale také proto, že se jednalo o historický precedens, při němž EP vůbec poprvé využil práva odmítnout mezinárodní dohodu týkající se obchodu. Tuto pravomoc dala EP až Lisabonská smlouva, parlament tedy opět využil rozšířených pravomocí, které mu změna primárního práva poskytla.

Před hlasováním pléna byla dohoda předmětem hlasování v jednotlivých výborech. Dohodu postupně zamítly v květnu 2012 výbory LIBE, ITRE a (poměrně těsně) také výbor JURI.

Výbor LIBE navrhl doporučit odpovědnému výboru, kterým byl výbor INTA, neschválit dohodu z důvodu nesouladu se základními právy zakotvenými v [Chartě základních práv EU](#). Také zástupci výboru ITRE konstatovali, že dohoda ACTA nedostatečným způsobem vyvažuje na jedné straně potřebu chránit duševní vlastnictví a na straně druhé respektovat svobodu podnikání a chránit privátní informace, stejně jako svobodu informace poskytovat.

V červnu 2012 dohodu zamítly také výbory DEVE a nakonec i odpovědný výbor INTA, který o ní hlasoval 21. 6. 2012.

Při tvorbě stanovisek výborů se v některých případech projevoval i vliv zástupců pirátských stran, z nichž některé uspěly při posledních volbách do

EP a jejichž zástupci se do příslušných výborů dostali. [Doporučení](#) výboru INTA, které bralo v úvahu také doporučení ostatních zainteresovaných výborů, přitom tvořilo základ také pro červencové hlasování o dohodě v plénu EP. Zpravodajem návrhu byl britský socialistický poslanec David Martin, který se netajil tím, že je spíše odpůrcem dohody a [doporučoval](#), aby ji EP jako celek odmítl (více v příspěvku „O dohodě ACTA hlasovaly výbory ITRE, JURI a LIBE“, [Monitoring květen 2012](#), a v příspěvku „ACTA před jednáním pléna opět na agendě výborů EP“, [Monitoring červen 2012](#)).

EK parlamentu dohodu sice ke schválení doporučovala, o kontroverzním charakteru tohoto tématu ovšem svědčí také to, že ji současně předložila Soudnímu dvoru EU, aby posoudil její případný rozpor se základními právy a svobodami v EU.

Obsah a sporné body

Hlasování předcházela [debata](#), ve které většina europoslanců vyjádřila pochybnosti a obavy. Poslanci se také neshodovali v tom, zda respektovat výzvu Komise, která doporučila EP, aby s hlasováním vyčkal až na verdikt ESD, jenž by měl deklarovat, zda smlouva je či není v souladu s primárním právem EU, což byla jedna z nejsilnějších námitek proti dohodě.

Jak již bylo zmíněno, dohodě „nefandil“ ani zpravodaj návrhu legislativního usnesení poslanec Martin, který ještě v rámci rozpravy před samotným hlasováním plénu důrazně doporučil, aby dohodu odmítl.

V opačném případě vyjádřil pochybnosti nad tím, jak by byla dohoda v EU aplikována a vykládána. Tyto argumenty většinou obsahovaly obavy, že by s sebou implementace ACTA nesla kriminalizaci individuálních uživatelů např. uměleckých děl prostřednictvím internetu. Odpůrci dohody se obávali, že její aplikace v EU povede k tomu, že např. provozovatelé internetových služeb budou nuceni monitorovat činnost svých uživatelů. Upozorňovali také na poměrně vágní formulaci celého textu, která podle nich otevírá cestu k řadě rozporuplných interpretací a možných restriktivních opatření.

Přijetí dohody naopak obhajovala EK. Její zástupce, komisař pro obchod Karel De Gucht, v rozpravě uvedl, že pokud EP bude hlasovat proti dohodě, bude to nejen pro EU, ale i v globálním smyslu znamenat významný krok zpět, pokud jde o ochranu práv k duševnímu vlastnictví.

Pokud má EP podle jeho slov pochybnosti o souladu s primárním právem, měl by vyčkat rozhodnutí ESD a do té doby nevydávat ukvapené verdikty.

V případě jednotlivých politických frakcí zastoupených v EP patřili k nejsilnějším zastáncům dohody poslanci frakce EPP. Jejich zástupci poukazovali na to, že dohoda ACTA je součástí celého schématu mezinárodní spolupráce v oblasti boje s piraterií a že její zamítnutí v EU následně stíží jednání EU s takovými státy, jako je např. Indie, o přijetí norem, které by bránily padělání léčiv a dalším opatřením v oblasti ochrany obchodních značek a duševního vlastnictví. Podobně jako komisař De Gucht se i zastánci dohody ACTA z řad europoslanců přikláněli k variantě, aby EP vyčkal verdiktu ESD a hlasoval až po jeho zveřejnění.

Skutečnost, že poslanci nakonec zamítli variantu vyčkávání na rozhodnutí ESD, nakonec vedla řadu poslanců právě z frakce EPP k tomu, aby se zdrželi hlasování.

V případě daného hlasování ovšem zřejmě zafungovalo několik faktorů. Téma bylo díky tomu, že se částečně týkalo i otázek svobody internetu, mimořádně medializované a viditelné. EP byl navíc v pozici, kdy mohl poprvé na poli mezinárodních obchodních dohod zviditelnit také sám sebe. To byla kombinace (samozřejmě spolu s reálně kontroverzním obsahem dohody), která vytvořila situaci, z níž (především po zamítavých stanoviscích prakticky všech zainteresovaných výborů) nebylo již možné očekávat jiné východisko.

Na masovou mobilizaci občanů proti dohodě upozorňovali v rozpravě např. zástupci frakce ALDE, kteří již z titulu svého liberálního přesvědčení považují internet za veřejný statek (podobně jako je tomu u přírodních zdrojů typu vody).

Internet je podle nich oblastí individuálních svobod, která by neměla být zbytečně svazována pravidly. Kritika ALDE ve vztahu k EK směřovala především proti tomu, že Komise si ještě před podpisem dohody nenechala vypracovat podrobnou studii dopadů, jak EP doporučoval již v usnesení z 10. 11. 2010.

Proti dohodě v EP vystupovali také poslanci levicových frakcí.

Např. zástupci frakce Zelení/EFA byli pro odmítnutí dohody z toho důvodu, že její zamítnutí bude moci naopak otevřít kvalitnější a otevřenější debatu o přístupu k právům v oblasti duševního vlastnictví v Evropě. EK bylo v tomto směru vyčítáno, že své partnery v legislativním procesu (především EP) spíše ignorovala a nedostatečně informovala ještě před samotným podpisem dohody. Zástupci GUE/NGL opět upozorňovali na odpor občanů EU proti dohodě a na to, že internet je neopomenutelným elementem pro fungování demokracie v Evropě.

Zástupci frakce ECR spíše pragmaticky upozorňovali na to, že v digitálním věku je tradiční byznys založen jak na ochraně duševního vlastnictví, tak nových přístupech, které zdůrazňují potřebu jeho sdílení. Oběma modelům by přitom mělo být umožněno existovat, což je cíl, který stávající dohoda nenaplnuje dostatečně.

Postoj ČR

Europoslanci ODS sdružení ve frakci ECR se na červencovém plénu zdrželi hlasování a vydali k rozhodování o dohodě ACTA [prohlášení](#). V něm zdůrazňují, že smlouva uspokojivě neřeší ochranu soukromí jednotlivce, ani duševního vlastnictví, jak mělo být její ambicí. K ochraně duševního vlastnictví se však poslanci ODS hlásí, protože jej považují za součást vlastnictví osobního, které by mělo být chráněno i v digitálním světě.

Padělání představuje vážný celosvětový problém; poslanci ODS odmítají myšlenku, že autorská díla by měla být za všech okolností volně sdílena, kopírována, šířena ap. Potud ODS souhlasí s jedním ze záměrů dohody ACTA. Řada nejasností, které by mohly vést k prolomení svobod uživatelů digitálních technologií, je však nakonec vedla k tomu, že se rozhodli dohodu nepodpořit. Mimo jiné i proto, že rozhodování o ní podle prohlášení probíhalo v hysterické a zpolitizované atmosféře.

Vláda Petra Nečase ratifikační proces dohody pozastavila již v únoru 2012, [odsoudila](#) ale hackerské útoky, které nátlak proti dohodě provázely v celé Evropě.

Z českých europoslanců patřila ke kritikům dohody ACTA především lidovecká poslankyně Zuzana Roithová, která kritizovala již podpis dohody a skutečnost, že EK se na ESD obrátila až po jejím podpisu. K dohodě vydala písemné prohlášení. Proti dohodě se v souladu s postoji příslušných frakcí stáveli také europoslanci za ČSSD a KSCM.

Další vývoj

Výsledek hlasování znamená, že dohoda ACTA nebude přijata v EU. Ani EU jako celek, ani její členské státy se tak k dokumentu vyjednanému s USA, Austrálií, Kanadou, Japonskem, Mexikem, Marokem, Novým Zélandem, Singapurem, Jižní Koreou a Švýcarskem nepřipojí.

Neznamená to ale její úplný konec v celosvětovém měřítku, byť jejími signatáři nejsou tak významní účastníci mezinárodního obchodu, jako je Čína, již zmiňovaná Indie, Brazílie nebo Rusko.

Komentáře k výsledkům hlasování (a to i ty, které přijímaly s uspokojením, že dohoda byla zamítnuta) upozorňovaly, že nyní by měl být nalezen nějaký nový způsob ochrany duševního

vlastnictví, což je názor, který [sdílel](#) i zpravodaj a jeden z hlavních odpůrců dohody poslanec Martin. Lze tedy očekávat, že v dané oblasti ještě zdaleka nebylo řečeno poslední slovo.

EP: Přístup k právnímu zástupci je před výsledkem policie klíčový

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a o právu na komunikaci po zatčení (KOM(2011)326)

Výbor LIBE přijal 10. 7. 2012 poměrem 51:2:4 [návrh zprávy](#) ke směrnici týkající se přístupu k obhájci v trestním řízení a práva na komunikaci po zatčení.

Kontext

Norma je třetím krokem v sérii opatření na zavedení společných standardů EU v oblasti procesního práva. První normou přijatou EP v červnu 2010 je právo na překlad a tlumočení během trestního stíhání, druhou norma, která zaručuje férový soud v EU a byla přijat EP v prosinci 2011.

V EU probíhá každý rok 8 mil. trestních stíhání. Podmínky přístupu k právnímu zástupci se v jednotlivých státech EU velmi liší. Komise předložila návrh směrnice na přístup k obhájci v červnu 2011.

Rada přijala společný postoj až po roce jednání 8. 6. 2012. Návrh směrnice představuje pro kyperské předsednictví jedno z hlavních témat v oblasti justice a vnitra. Právníci se nicméně proti textu bouří.

Obsah a sporné body

EP požaduje, aby obžalovaný z trestné činnosti, aniž by musel být vzat do vazby, získal možnost právního zastoupení, a to co nejrychleji a ještě před policejním výsledkem. Cílem návrhu je zaručit právo na obranu a férový proces.

Poslanci trvají na tom, aby komunikace mezi právním zástupcem a obžalovaným byla za všech okolností důvěrná, což by měl zajistit stát. Občan má mít také právo kontaktovat během svého zadržení osobu podle svého výběru, v případě pobytu v zahraničí také osobu ze zastupitelského úřadu. Osoby zadržené na základě evropského zatykačského rozkazu by měly moci kontaktovat právního zástupce jak v zemi, v níž byli zadrženi, tak v zemi, v níž byl zatykač vydán. Právník má hrát aktivní roli při výsledku, poskytnout důkazy nebo zkontrolovat podmínky vazby.

Rada naopak uvedla, že důvěrnou konverzaci mezi obhájcem a obžalovaným má zajistit stát, avšak ve výjimečných případech tomu tak být nemusí. Tyto

případy by měly nastat, např. pokud existuje potřeba předejít vážnému narušení vyšetřování nebo pokud existuje důvodné podezření, že zainteresovaný právník je spojen s trestnou činností podezřelého.

Pro reprezentanta právních zástupců (CCBE) je nepřijatelné, aby došlo k možnému narušení důvěrné komunikace mezi klientem a právníkem. Obává se zneužití uvedené vágní terminologie. Proti omezení důvěrnosti se postavila také Komise, Španělsko a Itálie.

Další vývoj

Zpravodaj návrhu bude nyní vyjednávat s Radou a snažit se dojít ke kompromisu již v prvním čtení.

Komise: Přísnější tresty za podvody s unijními penězi

Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on the fight against fraud to the Union's financial interests by means of criminal law (COM(2012)363)

Komise 11. 7. 2012 [uveřejnila](#) návrh směrnice, jež by měla harmonizovat základ pro stíhání trestných činů proti rozpočtu EU, tak aby pachatelé již nemohli zneužívat rozdílů v právních rádech členských států.

Kontext

Podle Komise se v jednotlivých členských státech liší např. výklad toho, co lze považovat za „podvod proti rozpočtu EU“, přičemž přes 90% rozpočtu EU spravují právě členské státy. Různé jsou rovněž sankce, jež se (v případě podvodů) [pohybují](#) v rozmezí od faktické beztrestnosti (např. Velká Británie, Irsko), přes 2 roky (např. ČR) až po 12 let odnětí svobody (např. Rumunsko). [Liší se](#) také lhůty, během nichž lze trestné činy proti rozpočtu vyšetřovat a stíhat (1–12 let). I proto se míra úspěšnosti při usvědčování pachatelů pohybuje v rozmezí 14–80% a unijní průměr činí 41%.

V roce 2010 bylo v souvislosti s výdaji a příjmy EU zaznamenáno celkem 600 případů podezření z podvodu a škody dosáhly údajně až 617 mil. €, což je (pokud jde o sumu v €) více než dvojnásobek roku 2009.

Komise svůj návrh (vycházející z čl. 325 Smlouvy o fungování EU) věcně založila na [nelegislativním sdělení](#), jež [uveřejnila](#) již v květnu 2011 (více v příspěvku „Komise: Ochráníme peníze daňových poplatníků před podvody. Je ale třeba legislativních změn“, Ve zkratce..., [Monitoring květen 2011](#)). Nová norma by měla nahradit nezávaznou [úmluvu o ochraně finančních zájmů](#) z července 1995.

Obsah

Nová norma by měla jednotně definovat trestné činy proti rozpočtu EU (mj. podvod, korupci, zneužití finančních prostředků, praní špinavých peněz, maření zadávání veřejných zakázek na úkor rozpočtu EU) a stanovit minimální sankce (včetně konfiskace výnosů z trestné činnosti či možnosti minimálně půlročního trestu odnětí svobody).

Tresty odnětí svobody na základě unijní legislativy by mohly být (v minimální sazbě) až 10leté, pokud by z trestného činu byl obviněn (a následně za něj odsouzen) člen organizované skupiny a pokud by současně vznikla škoda nad 100 tis. €. V nižších pásmech (škoda do 9 999 €, resp. 99 999 €) by členské státy mohly uplatnit pouze administrativní sankce, popř. jiné tresty než tresty odnětí svobody. Dále by se měly sjednotit promlčecí lhůty, do jejichž uplynutí lze trestné činy vyšetřovat a stíhat (min. 5 let).

Další vývoj

Návrh bude předmětem legislativního procesu na půdě Rady a EP. V roce 2013 nadto Komise hodlá předložit návrh (směrnice), jenž bude cílit na harmonizaci trestního práva procesního.

REGIONÁLNÍ POLITIKA**EP zahájil jednání o reformě kohezní politiky**

[Návrh zprávy](#) o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o Evropském sociálním fondu a o zrušení nařízení (ES) č. 1081/2006

[Návrh zprávy](#) o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o Evropském fondu pro přizpůsobení se globalizaci (2014–2020)

[Návrh zprávy](#) o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o programu Evropské unie pro sociální změny a inovace

[Návrh zprávy](#) o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1082/2006 ze dne 5. července 2006 o evropském seskupení pro územní spolupráci (ESÚS), pokud jde o vyjasnění, zjednodušení a zlepšení zřizování a správy takovýchto seskupení

[Návrh zprávy](#) o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o zvláštních ustanoveních týkajících se podpory z Evropského fondu pro regionální rozvoj pro cíl Evropská územní spolupráce

[Návrh zprávy](#) k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1084/2006

[Návrh zprávy](#) o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o zvláštních ustanoveních týkajících se Evropského fondu pro regionální rozvoj a cíle Investice pro růst a zaměstnanost a o zrušení nařízení (ES) č. 1080/2006

[Návrh zprávy](#) o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o společných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu, Fondu soudržnosti, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Evropského námořního a rybářského fondu, jichž se týká společný strategický rámec, o obecných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006

Výbor REGI hlasoval 11. 7. 2012 o vyjednávací pozici v nadcházejících negociacích s Radou ke zprávám týkajícím se reformy kohezní politiky.

Kontext

Komise zveřejnila v říjnu 2011 legislativní balík týkající se budoucnosti regionální politiky EU v letech 2014–2020. Balík obsahuje 8 návrhů nařízení, které upravují a revidují všechny fondy a nástroje, jež EU v oblasti regionální politiky využívá. Komise slibuje efektivnější využívání unijních prostředků (více v příspěvku „Budoucnost regionální politiky v letech 2014–2020“, [Monitoring říjen 2011](#)).

Předpokládá se, že ke schválení všech návrhů dojde do konce roku 2012, aby se nová pravidla pro kohezní politiku mohla začít uplatňovat od roku 2014. (více v příspěvku „Pozměňovací návrhy ke strukturálním fondům ve Výboru regionů“, [Monitoring duben 2012](#)). Výbor REGI zveřejnil 14. 5. 2012 zprávu týkající se tzv. jednotného strategického rámce (více v příspěvku „REGI: Návrh zprávy k jednotnému strategickému rámci“, [Monitoring květen 2012](#)).

Výbor REGI přijal mandát k vyjednávání se zástupci Rady 11. 7. 2012, když hlasoval o zprávách týkajících se reformy. Poslanci posoudili přes 4 tis. pozměňovacích návrhů.

Obsah

REGI odmítl:

- Makroekonomickou podmíněnost
Podmíněnost dobré makroekonomické situace v celém státě (v souvislosti s daným regionem) prosazuje Rada. V současné podobě podmíněnost platí pro Fond soudržnosti, kde bude zachována i nadále. Pro ostatní fondy je tato otázka v jednání.

- Rezervu podle výkonu
Podmínka (stejně jako makroekonomická podmíněnost) pouze zvyšuje zátěž států, navíc může zhoršit situaci v těch nejproblémovějších. Rezerva ve výši 5 % kohezní politiky vyplacená v roce 2019 těm programům, které splní předem daná kritéria, jak navrhuje Komise, by podle poslanců vedla k vytváření programů a projektů tak, aby tyto podmínky automaticky splnily. Kvalitní, avšak náročnější projekty by tím pádem mohly být upozaděny.

REGI podporuje:

- Nové kategorie „přechodných regionů“
Jedná se o regiony s HDP na hlavu ve výši 75–90 % průměru EU. 41 poslanců bylo pro a 5 proti. Regiony s vyšším HDP než 75 % průměru EU, které nejsou zařazeny do kategorie méně rozvinutých, by měly získat alokaci ze strukturálních fondů ve výši alespoň 2/3 alokace z let 2007–2013 (příčemž Malta, Kypr a odlehlé regiony hodlají požadovat 4/5 stávající alokace). Poslanci chtějí jasně definovat část příspěvků, které budou automaticky rezervovány v Evropském sociálním fondu (ESF). Jedná se o Komisi navrhovaných 25 % rozpočtu ESF pro méně rozvinuté státy, 40 % do přechodných regionů a 52 % do nejvíce rozvinutých regionů. Podíl jednotlivých států by měl být diskutován individuálně.
- 11 tematických priorit vybraných Komisí zůstává.
- Projekty financované strukturálními fondy by měly obecně získat 85% kofinancování v méně rozvinutých regionech, 75% v přechodných regionech a 50% ve více rozvinutých regionech.
- REGI souhlasí s přesunem části prostředků z Kohezního fondu (Fondu soudržnosti) do Nástroje pro propojení Evropy (CEF). Komise navrhovala 10 mld. €, poslanci sumu nespecifikovali.
- REGI navrhuje přesunout do oblasti teritoriální spolupráce 7% z rozpočtu strukturálních fondů (Komise navrhovala 3,48%).
- Poslanci posílili roli „partnerství“, tedy zapojení regionálních autorit, a zpřesnili rozdíl mezi regionálními autoritami a dalšími partnery. Smlouva o partnerství by měla být uzavírána mezi lokální/regionální autoritou s dalšími partnery.

ERDF

EP prosazuje na rozdíl od Komise větší flexibilitu v nakládání s prostředky v rámci ERDF. Státy by měly mít k dispozici 4, ne 3 prioritní oblasti, ve kterých by měly investice provádět. Jedná se o původní priority (1. výzkum, technologický vývoj a inovace; 2.

větší konkurenceschopnost pro malé a střední podniky; 3. podpora přechodu ekonomiky na nízkoemisní). Čtvrtou prioritu by si měl stát zvolit podle svých potřeb z celkového seznamu 11 priorit sám. Rada chtěla čtvrtou prioritu zvolit sama (lepší přístup k informačním a komunikačním technologiím).

Podíl, který by měly státy do uvedených priorit vložit, EP také změnil, zejm. aby nové přechodné regiony získaly větší flexibilitu – alespoň 60 % z alokace ERDF (Komise navrhovala 80 %). Tento podíl by se měl uplatnit u hlavních regionů. U dalších regionů EP ponechal stejný podíl, jak navrhovala Komise: 80 % z ERDF by mělo být investováno do 4 priorit v nejvíce rozvinutých regionech, 50 % v méně rozvinutých, na přechod k nízkoemisní ekonomice 22 % (Komise 20 %), v méně rozvinutých regionech by to mělo být 12 % (Komise 6 %).

EP také ponechal možnost využít prostředky z ERDF ve vyspělých regionech na dopravu, životní prostředí a telekomunikace (Komise je chtěla vyjmout).

EP ponechal návrh Komise vyčlenit 5 % z ERDF na podporu městského rozvoje. Poslanci zrušili návrh vytvořit platformu 300 měst, ale podpořili vytvoření libovolných městských sítí.

Fond soudržnosti

EP požaduje, aby státy čerpající prostředky z Kohezního fondu (jejichž HDP na hlavu je méně než 90 % průměru EU) mohly podporovat investice efektivnějšího využití energie v oblasti bydlení. Komise chtěla tuto oblast podpořit pouze v rámci ERDF. Fond soudržnosti by navíc měl být součástí CEF (Fond by měl do CEF přispívat, ale měla by být zachována „jeho“ míra spolufinancování).

Evropská teritoriální spolupráce (ETC)

ETC by měla z celého rozpočtu vyčleněného na regionální politiku získat 7 %. Zejm. v méně rozvinutých regionech by měl program pomáhat propojovat výzkumná centra a vznikající instituce.

Další vývoj

Během léta 2012 proběhnou mezi Komisí a Radou jednání včetně technické přípravy návrhů, jež budou diskutovány zejm. na zasedáních Rady GAC v říjnu a prosinci 2012. Ministři pro evropské otázky se jimi budou zabývat na neformálním setkání 30. 8. 2012 a ministři pro regionální politiku 6. 11. 2012.

REGI bude hlasovat o zprávách k návrhům na podzim 2012, plénum EP by o nich mělo rozhodnout, jakmile skončí vyjednávání mezi zástupci Rady a EP.

SPOTŘEBITELÉ

Komise chce zlepšit ochranu spotřebitelů v oblasti finančních služeb

Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council amending Directive 2009/65/EC on the coordination of laws, regulations and administrative provisions relating to undertakings for collective investment in transferable securities (UCITS) as regards depositary functions, remuneration policies and sanctions (COM(2012)350)

Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on key information documents for investment products (COM(2012)352)

Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on insurance mediation (COM(2012)360)

Komise 3. 7. 2012 [předložila](#) balík 3 návrhů, jež by měl v oblasti finančních služeb – slovy příslušné [tiskové zprávy](#) – „zvýšit normy a odstranit nedostatky ve prospěch spotřebitelů“.

Kontext

V pozadí všech 3 legislativních textů stojí úvaha, že „finanční krize se stala krizí důvěry spotřebitelů“. Komise proto tvrdí, že „pro důvěru spotřebitelů a hospodářský růst ve střednědobém a dlouhodobém horizontu jsou nezbytnou podmínkou silné, dobře regulované retailové trhy, které v co největší míře berou ohledy na zájmy spotřebitelů.“ Retailový investiční trh EU má podle Komise hodnotu cca 10 bil. €.

Obsah

Balík tvoří 3 legislativní návrhy: (1) návrh nařízení o klíčových informacích pro investory do strukturovaných retailových (maloobchodních) investičních produktů (Packaged Retail Investment Products – PRIPs), (2) revize [směrnice č. 2002/92](#) o zprostředkování pojištění a (3) návrh na posílení ochrany těch, kteří nakupují investiční fondy, jež jsou ošetřeny (již 3krát revidovanou, 27 let starou) [směrnici č. 2009/65](#) o subjektech kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (tzv. UCITS Directive, v češtině se hovoří o směrnici SKIPCP).

[První z návrhů](#) by měl zvýšit kvalitu informací, jež jsou spotřebitelům poskytovány při zvažování investic, jež často tvoří podstatnou část jejich životních úspor. Každý správce investic by proto měl ke každému nabízenému produktu obligatorně ([což se dnes neděje](#) – pozn. aut.) poskytovat tzv. sdělení klíčových informací (Key Information Documents – KIDs).

Daný dokument by měl spotřebiteli dát k dispozici [informace](#) o nejdůležitějších vlastnostech konkrétního investičního produktu, jakož i o rizicích a nákladech, jež jsou s ním spjaty. Informace o rizicích by měly být co nejvíce konkrétní a srovnatelné, ale zároveň nikoliv příliš zjednodušené. Sdělení klíčových informací by také mělo mít – důsledku debaty Komise s ESMA – standardní podobu, pokud jde o strukturu, obsah i úpravu. Uvedené požadavky by se měly vztahovat na produkty soukromého důchodového pojištění, všechny typy investičních fondů, investice v oblasti pojištění a strukturované retailové produkty (tj. takové, které umožňují nákupy cenných papírů „zabalných“ např. bankou do konkrétního produktu). Náklady na implementaci nové normy by měly činit jednorázových 171 mil. € a pak 14 mil. € ročně, nést by je měli primárně správci investic a přeneseně patrně i spotřebitelé.

[Druhý návrh](#) je revizí směrnice o zprostředkování pojištění, která upravuje metody prodeje všech pojistných produktů, od obecných pojistných produktů, jako je pojištění motorových vozidel a domácností, až po ty, které obsahují investiční prvky.

Podle Komise se ale více než 70 % pojistných produktů prodává bez vhodného poradenství (stávající právní předpisy EU se prodejem pojistných produktů podrobně nezabývají a předpisy v jednotlivých členských státech se liší, resp. se vztahují pouze na zprostředkovatele, tj. cca na 48 % prodeje pojištění; po revizi by se norma měla vztahovat na 98 % prodeje).

Cílem návrhu je zvýšit ochranu spotřebitele „vytvořením [společných norem](#) v prodeji pojištění a zajištěním řádného poradenství“. V budoucnu by mělo být lhotejno, zda pojištění prodává zprostředkovatel (např. agent nebo makléř) či přímo pojišťovna nebo jiný relevantní subjekt (autopůjčovna, cestovní kancelář), neboť po všech by měla být vyžadována registrace v příslušných členských státech (které by nicméně měly vzájemně uznávat kvalifikační předpoklady prodejců pojištění).

Spotřebitelům by také měly být předem poskytnuty informace o profesním statusu osoby, která jim pojistný produkt prodává (za tím účelem by měl vzniknout jednotný registr takových osob). Rovněž by měla být zavedena pravidla pro účinnější řešení rizik střetu zájmů, včetně zveřejnění odměn vyplácených prodejcem pojistných produktů (v případě jiných než životních pojistek by se tento požadavek měl – s ohledem na malé a střední podniky působící v sektoru pojišťovnictví – obligatorně, tj. nikoliv na vyžádání klienta, uplatnit až po 5 letech od vstupu nové normy v platnost). Komise věří, že jednotná pravidla usnadní provozování přeshraniční činnosti,

„což přispěje k vytvoření skutečného vnitřního trhu v oblasti pojišťovacích služeb“.

Konečně [třetí návrh](#) má za cíl (na základě „zkušeností získaných v průběhu finanční krize“) revidovat směrnici SKIPCP, „aby byla nadále zajištěna bezpečnost investorů a integrita trhu“. Za tím účelem text stanoví zejm. jasné a jednotné povinnosti a odpovědnost depozitářů (subjektů spravujících aktiva) v celé EU (v současnosti povinnosti a odpovědnost depozitářů spadají do kompetence členských států).

Všichni depozitáři (odlišující se od samotných SKIPCP i jejich manažerů; nejčastěji jde o banky či pojišťovny) by měli mít přesně vymezené úkoly a odpovědnost. (Mělo by jít o [obdobu](#) úpravy známé ze [směrnice č. 2011/61](#) o manažerech alternativních investičních fondů, jež se týká neretailových/profesionálních investorů.) Způsob, jakým jsou depozitáři odměňováni, by „neměl podněcovat k nadměrnému riskování“. V případě porušení těchto pravidel by se měl uplatnit „společný přístup k ukládání sankcí“ (správních pokut), aby bylo zajištěno, že budou vždy vyšší než potenciální zisk plynoucí z porušování předpisů.

V případě SKIPCP platí, že po přechodnou dobu 5 let by mělo být možné neposkytovat výše zmiňovaná (a z hlediska SKIPCP nově definovaná) sdělení klíčových informací (KIDs).

Další vývoj

Všechny předložené návrhy by měly být předmětem spolurozhodovací procedury Rady a EP. Např. návrhem o KIDs by se měla v EP zabývat zpravodajka Pervenche Berès, která by v ideálním (podle mnohých tedy nereálném) případě nejraději regulovala samotné poskytování PRIPs.

Komise předpokládá, že nové normy se začnou uplatňovat do konce roku 2014/začátku roku 2015.

IMCO podporuje jednoduché, levné a rychlé řešení spotřebitelských sporů

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru. Alternativní řešení sporů u spotřebitelských sporů na jednotném trhu (KOM(2011)791)

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o alternativním řešení sporů u spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů) (KOM(2011)793)
Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o online řešení spotřebitelských sporů (nařízení o online řešení spotřebitelských sporů) (KOM(2011)794)

Výbor IMCO podporuje jednoduché, levné a rychlé řešení spotřebitelských sporů, přesto (nebo právě proto) 10. 7. 2012 poměrem 34:1:0 [zpřisnil](#) návrhy na zavedení jejich alternativního urovnání.

Kontext

Přestože problematika alternativního (mimosoudního) řešení spotřebitelských sporů rezonuje unijními institucemi již delší dobu, Komise své 2 návrhy, jejichž cílem nebylo a není nahradit stávající systémy alternativního řešení sporů v členských státech, předložila až v listopadu 2011 (více v příspěvku „Komise představila návrhy na zavedení alternativního řešení spotřebitelských sporů“, [Monitoring listopad 2011](#)).

EP již v říjnu 2011 požadoval, aby vznikla relevantní unijní úprava, která by (v ideálním případě) zahrнула veškeré spory civilní, obchodní a rodinné, a to bez ohledu na status zainteresovaných stran (více v příspěvku „EP podporuje zavedení systému alternativního řešení sporů v EU“, [Monitoring říjen 2011](#)). Podle EP využívá alternativního řešení spotřebitelských sporů v EU pouze několik málo procent spotřebitelů i obchodníků, přestože zhruba pětinu transakcí (nákupů) lze považovat za problematickou.

Rada svůj tzv. obecný přístup k oběma návrhům přijala v květnu 2012 s tím, že s EP bude jednat o dosažení kompromisu již v prvním čtení (více v příspěvku „Rada podporuje alternativní řešení spotřebitelských sporů“, [Monitoring květen 2012](#)).

Obsah a sporné body

IMCO požaduje, aby alternativní řešení výhradně spotřebitelských sporů (resp. nároků spotřebitelů vůči obchodníkům, jak to označuje Rada) bylo k dispozici zdarma nebo za „nominální poplatek“, přičemž by se nemělo rozlišovat mezi transakcemi v kamenném či internetovém obchodě a výsledek by měl být k dispozici do 90 dnů. Obchodníci by rovněž měli spotřebitele o nové eventualitě vhodně (a plně) informovat.

Rada nicméně požaduje, aby alternativního řešení sporů – tedy směrnice o alternativním řešení sporů (měnící [nařízení č. 2006/2004](#) a [směrnici 2009/22](#) a beroucí v potaz obsah [doporučení č. 98/257](#) a [č. 2001/310](#)) a nařízení o online řešení sporů – bylo využíváno až poté, co se spotřebitel pokusí své nároky uplatnit individuálně a během (minimálně) 1 roku nedosáhne (žádného) výsledku. EP to zcela nerozporuje, ale členské státy požadují, aby současně měly možnost stanovit minimální výši nároku, na niž by mělo být možné alternativní řešení sporů uplatnit.

Směrnice by měla podle IMCO zajistit, aby byly k dispozici mimosoudní subjekty (rozhodce, mediátor nebo ochránce práv), které budou s to projednat všechny smluvní spory mezi spotřebiteli a obchodníky a budou splňovat základní kvalitativní kritéria, tj. řádnou kvalifikaci, nestrannost, transparentnost, účinnost a spravedlnost. Proto by měla vzniknout mj. i „známka kvality“, jež to bude garantovat.

Nařízení by pak mělo vytvořit celoevropskou online platformu spravovanou Komisí, která bude představovat jednotné kontaktní místo pro online řešení sporů. Podle IMCO by se přitom tyto spory nemusely týkat výhradně online nákupů v jiné zemi EU; online platforma by měla pokrývat online nákupy kdekoli v EU.

Další vývoj

IMCO by měl v září 2012 rozhodnout, zda bude s Radou na základě jejího obecného přístupu jednat o potenciálním dosažení kompromisu již v prvním čtení.

VNITŘNÍ TRH

ECOFIN dal zelenou projektovým dluhopisům

Regulation of the European Parliament and of the Council amending Decision No 1639/2006/EC establishing a Competitiveness and Innovation Framework Programme (2007–2013) and Regulation (EC) No 680/2007 laying down general rules for the granting of Community financial aid in the field of the trans-European transport and energy networks

Rada ECOFIN přijala [nařízení](#), které zavádí na pilotní období let 2012–2013 tzv. projektové dluhopisy. Chce jimi mobilizovat až 4,5 mld. € ze soukromého sektoru, jenž by měl financovat klíčové projekty zaměřené na rozvoj infrastruktury.

Kontext

Myšlenku projektových dluhopisů představila Komise v říjnu 2011 (více v příspěvku „Komise zavádí Nástroj pro propojení Evropy“, [Monitoring říjen 2011](#)).

Rada přijala v prvním čtení všechny pozměňovací návrhy EP; k dohodě s ním dospěla 22. 5. 2012 (více v příspěvku „EU se chce zaměřit na podporu růstu“, [Monitoring květen 2012](#)).

Obsah

Projektové dluhopisy by měly fungovat následovně. Dluhopisy budou soukromým dluhem, který vydá sponzor projektu (buď soukromý investor, nebo

konsorcium firem), aby projekt financoval. Tyto firmy do projektu vloží základní kapitál a prostřednictvím dluhopisům zaručeným 230 mil. € budou financovat zbytek zakázky.

Nástroj projektových dluhopisů EU bude sloužit jako záruka, aby sponzoři projektů snáze nalákali soukromé investory. Brusel doufá, že dlouhodobí investoři, jako jsou penzijní fondy nebo pojišťovny, tyto dluhy budou kupovat.

Za dluhy se zaručí EIB. Cílem Bruselu je vytvořit jakýsi nový trh s dluhopisy.

Až 200 mil. € bude investováno do projektových dluhopisů v oblasti infrastruktury, 10 mil. € do oblasti energetiky a 20 mil. € do oblasti ICT a vysokorychlostního internetu.

Risk, který je EU, resp. EIB ochotna nést, má činit 20% z rozpočtu projektu.

Pozice ČR

Pilotní fázi ČR podporuje, nemyslí si ale, že by daný krok přinesl zásadní změnu v boji s hospodářskou recesí.

Další vývoj

Pilotní fáze může začít nejprve v bohatších zemích. První vlna projektů by měla být zahájena již za kyperského předsednictví.

Pokud bude pilotní fáze úspěšná, měla by ji nahradit operační fáze v období let 2014–2020 (v rámci tzv. Nástroje pro propojení Evropy (zaměřeného na dopravu, energetiku a ICT). Rada vyzvala členské státy, aby pracovaly na vyhodnocení dočasného systému.

Komise chce usnadnit udělování hudebních licencí

Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on collective management of copyright and related rights and multi-territorial licensing of rights in musical works for online uses in the internal market (COM(2012)372)

Komise 11. 7. 2012 [předložila](#) návrh směrnice, jež by měla zmodernizovat působení tzv. kolektivních správců a potažmo usnadnit udělování hudebních licencí.

Kontext

Kolektivní správci spravují udělování licencí (v daném případě k užití hudebních nahrávek chráněných autorským právem) a pro skladatele a textaře vybírají a následně jim přerozdělují odpovídající honoráře. Obecně jde ale o [aktivitu omezenou](#) územím konkrétního členského státu.

V EU působí více než 250 kolektivních správců, kteří každoročně spravují příjmy ve výši cca 6 mld. €. Výkon

práv v odvětví hudby představuje přibližně 83 % z celkových příjmů, které kolektivní správci vyberou.

Komise svůj návrh, založený mj. i na [Aktu o jednotném trhu](#) (více v příspěvku „Single Market Act, tlačí EP i Komise“, [Monitoring duben 2011](#)), obhajuje tím, že nová norma napomůže dotvoření jednotného trhu EU v oblasti duševního vlastnictví.

Obsah

Na základě nového návrhu by kolektivní správci, kteří by chtěli udělovat hudební licence pro více členských zemí, museli splňovat legislativní požadavky EU (na „lepší řízení a větší transparentnost“). Poskytovatelům služeb by to usnadnilo získávání licencí na hudební nahrávky, které by pak mohly být distribuovány online v celé EU.

Kolektivní správci by přitom museli prokázat, že jsou po technické stránce schopni udělovat licence efektivně, tedy online a na každé dílo zvlášť.

Rovněž by se měl zrychlit výběr a rozdělování honorářů skladatelům a textařům – i tím, že nositelé práv by měli získat možnost zvolit si (po 6měsíční výpovědní lhůtě) nejvhodnějšího správce.

Honoráře by obecně měly být vypláceny do 1 roku od konce roku, kdy byly vybrány příslušné licenční poplatky.

Řešením sporů mezi nositeli práv, kolektivními správci a poskytovateli služeb, stejně jako kontrolou plnění legislativních požadavků na kolektivní správce, by se měly zabývat členské státy, které by pro to měly vytvořit potřebné kapacity.

Komise se od nové normy slibuje vytvoření „pobídek k inovativnějším a kvalitnějším službám“, resp. ke zvýšení počtu hudebních služeb, jež budou dostupné online.

Sporné body

Proti návrhu se nedlouho po jeho předložení ozvali jak nositelé práv (umělci, ze známějších např. Pink Floyd či Radiohead), tak někteří kolektivní správci (s významnou výjimkou v podobě GESAC). Obě skupiny tvrdí, že text nic neřeší a/nebo udělování licencí do budoucna spíše znesnadňuje (umělci tvrdí, že proto, že de facto posiluje roli kolektivních správců, kolektivní správci naopak tvrdí, že text by měl být rozšířen např. i na audiovizuální díla).

Návrh přivítal zejm. EP, který po jeho předložení volal déle než rok.

Další vývoj

O návrhu bude spolurozhodovat Rada a EP. V EP se textem bude zabývat výbor JURI v čele se zpravodajkou Marielle Gallo.

Komise věří, že obě instituce se budou na návrhu s to dohodnout již do konce roku 2012.

ZEMĚDĚLSTVÍ

EP přijal usnesení o ochraně zvířat

[Usnesení Evropského parlamentu ze dne 4. července 2012 o strategii Evropské unie v oblasti ochrany a dobrých životních podmínek zvířat pro období 2012–2015](#)

[Usnesení Evropského parlamentu ze dne 4. července 2012 o vytvoření právního rámce EU na ochranu zvířat v zájmových chovech a toulavých zvířat](#)

Na plenárním zasedání 4. 7. 2012 EP schválil [usnesení](#) týkající se ochrany zvířat. Zdůraznil v něm, že je potřeba, aby stávající pravidla na ochranu zvířat, týkající se jejich životních podmínek, byla lépe uplatňována. Platná legislativa v této oblasti má navíc dle usnesení mezery, které by bylo dobré zaplnit novými právními úpravami.

Přínos zlepšení pravidel v oblasti ochrany zvířat je dle dokumentu především v prevenci šíření nemocí.

Kontext

Tématem ochrany a pohody zvířat se v posledních měsících zabývá také Rada. Na [zasedání](#) v červnu 2012 se např. zabývala [strategií EU pro ochranu a pohodu zvířat](#), která se má týkat období 2012–2015, a debatovala také z hlediska ČR důležité téma [směrnice](#) o minimálních standardech týkajících se chovu prasat.

Ministři závěry o ochraně a dobrých životních podmínkách pro zvířata přijali, zdůraznili přitom potřebu zjednodušit stávající legislativní rámec, snížit administrativní zátěž hospodářských subjektů, zvýšit transparentnost a zlepšit informovanost spotřebitelů. Závěry Rady zdůraznily potřebu dalších legislativních i nelegislativních opatření regulativní povahy, včetně specifických vnitrostátních předpisů, které by umožnily ještě rozsáhlejší ochranu zvířat, nad rámec platné legislativy EU (více v příspěvku „Rada se zabývala ochranou a pohodou zvířat“, [Monitoring červen 2012](#)).

Červencové usnesení EP se přímo odvolává na strategii EU v oblasti ochrany a dobrých životních podmínek zvířat pro období 2012–2015. Plénum EP ovšem vedle toho schválilo ještě další [usnesení](#), které hovoří o potřebě vytvoření právního rámce v EU na ochranu zvířat, jež jsou chována v zájmových chovech, a zvířat toulavých. Usnesení zdůrazňuje, že reaguje na velké množství petic, které byly EP doručeny.

Obsah

Usnesení o ochraně a dobrých životních podmínkách zvířat hovoří také o zjednodušení stávající legislativy, a to prostřednictvím jejího

sjednocení do celoevropského rámcového předpisu, který by měl garantovat rovné podmínky pro všechny chovatele v EU. Nová legislativní pravidla by se proto měla týkat všech chovaných zvířat, a to nejen zvířat hospodářských (např. dojníc, prasnic ap.), ale také např. opuštěných koček či psů anebo dalších domácích zvířat.

Tato všeobecná právní úprava by měla reflektovat především vazbu mezi ochranou zvířat a veřejným zdravím.

Výzva, aby nová legislativa garantovala rovné podmínky pro všechny chovatele, pochopitelně má svá pozitiva, na druhou stranu evokuje, že půjde opět o regulativní opatření snažící se jednotným, centralizovaným způsobem upravit v praxi rozdílné podmínky chovu nejen hospodářských zvířat v EU. Podobně jako v případě dnes probíhajících rozsáhlých debat v rámci reformy SZP o definicích jednotlivých pojmů (např. pojmu „aktivní farmář“ ap.) lze tedy i v případě vzniku nové legislativy v této oblasti očekávat diskuse o definicích, např. o tom, co znamená „dobrá chovatelská praxe“, na základě čeho a jak má být hodnocena. Na druhé straně v dnešní době, kdy jsme svědky spíše nejasné odpovědnosti např. za kvalitu potravin či původ zemědělských produktů, může být pozitivní, že usnesení navrhuje, aby nová legislativa jasněji určovala, kdo je za chovaná zvířata zodpovědný.

Je jasné, že dodržování pravidel musí někdo kontrolovat, usnesení proto vyzývá členské státy, aby zajistily dostatečný počet vyškolených inspektorů. EP také požaduje navýšení rozpočtových prostředků pro Potravinový a veterinární úřad EU; zajištěno by mělo být především jeho efektivní fungování, podobně jako efektivní fungování tzv. systému včasného varování, který dnes občas selhává kvůli neochotě členských států dostatečně spolupracovat (v případě diskutovaného tématu kvality potravin to bylo např. v kauze polských produktů s technickou solí na českém trhu, v menší míře potom v kauze dioxinové nárůzy na počátku roku 2010). Porušení pravidel by mělo být přiměřeně sankcionováno.

Jak již bylo zmíněno, plénum vedle usnesení, které se týká strategie pro období 2012–2015 schválilo také další rezoluci, která měla být odpovědí na petice doručované EP. Usnesení požaduje, aby se zavedla nová pravidla pro identifikaci a registraci domácích zvířat, což by se přirozeně dotklo i celé řady chovatelů v ČR.

Součástí návrhu je např. i požadavek na zákaz provozování útulků zvířat bez patřičné licence, což s sebou může nést negativa, ale i přínosy. Členskými státy, které nebudou tato pravidla dodržovat, by podle EP měly hrozit přísné postihy.

Občané EU podle usnesení údajně zahrnovali EP také stížnostmi, které se týkají zacházení s hospodářskými zvířaty na jatkách. EP by tuto věc chtěl řešit rozšířením označovacích povinností výrobců masných produktů, které by mimo další označení měly nést také informaci pro spotřebitele, zda zvíře, ze kterého prodávané maso pochází, bylo před porážkou omráčeno. Usnesení požaduje také to, aby stejně přísné podmínky na ochranu zvířat, jaké by byly požadovány po chovatelích v EU, musely platit také pro dovozce produktů ze třetích zemí na trh EU.

To by samozřejmě mělo závažné důsledky z hlediska vnějších obchodních vztahů EU. Na jedné straně jde o snahu ochránit domácí trh, producenty a chovatele před konkurencí ze zahraničí, což je logické, pokud by EU chtěla po svých chovatelích a producentech požadovat dodržování dalších striktních a nákladných norem. V opačném případě by taková opatření znamenala mimořádné omezení konkurenceschopnosti domácích chovatelů. Na druhé straně je otázka, zda by si EU tímto přístupem nezadělala na další konflikt na půdě WTO (po sporech s USA o dovoz hovězího masa kvůli hormonům či sporech se společným jmenovatelem GMO). Aktéři světového obchodu velmi často identifikují opatření EU na ochranu spotřebitele či zvířat jako skrytý protekcionismus.

Další vývoj

Vzhledem k tomu, že skutečná legislativní iniciativa by musela vzejít od Komise, nikoli od EP, je třeba brát usnesení především jako souhrn výzev (podobně, jako tomu bylo u červnových závěrů Rady). Tyto výzvy jsou ovšem adresovány především Komisi, která je nemůže zcela ignorovat.

Usnesení po EK požaduje, aby např. zvýšila svoji podporu tomuto tématu stanovením nových priorit a zapracováním problematiky ochrany zvířat do dalších politik, především do spotřebitelské politiky, SZP a podpory výzkumu. Tímto způsobem usnesení vlastně EK vyzývá k legislativní aktivitě. Také členské státy mají podle EP navýšit investice do výzkumu, který se týká technologií v oblasti ochrany zvířat. Státy by měly za tímto účelem využívat jak finančních prostředků, které poskytuje 7. rámcový program pro vědu a výzkum, tak i prostředky fondu EAFRD. Usnesení také vyzývá EK, aby téma zohledňovala v rámci vnější obchodní politiky.

Pokud jde o konkrétní požadavky, EP žádá, aby EK zapracovala na shromažďování údajů a analýzách používání antibiotik a dalších antimikrobiálních látek v živočišné výrobě. Odvolává se přitom na [usnesení](#), které schválil již v květnu 2011.

Do roku 2015 má EK vypracovat zprávu o stavu zdraví volně žijících zvířat a riziku případné nákazy lidí a domácích zvířat. V roce 2014 EK chystá studii o dobrých životních podmínkách psů a koček chovaných pro obchodní účely.

EP proto vyzývá, aby EK doporučila konkrétní řešení k ochraně těchto zvířat tak, aby nebyly chovány a prodávány způsobem, který by narušoval jejich dobré životní podmínky.

Další výzvy určené EK, členským státům i ekonomickým subjektům se týkají vymáhání předpisů, výměny informací a také evropského rámcového zákona o dobrých životních podmínkách zvířat. EK by měla jeho návrh předložit v roce 2013 spolu s revizí [směrnice č. 98/58](#) o ochraně zvířat chovaných pro hospodářské účely.

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Komise chce další snížení emisí CO₂ z osobních aut a dodávek

Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council amending Regulation (EC) No 443/2009 to define the modalities for reaching the 2020 target to reduce CO₂ emissions from new passenger cars
([COM\(2012\)393](#))

Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council amending Regulation (EU) No 510/2011 to define the modalities for reaching the 2020 target to reduce CO₂ emissions from new light commercial vehicles
([COM\(2012\)394](#))

Komise 11. 7. 2012 [předložila](#) kontroverzní návrhy, jež by měly do roku 2020 napomoci „dále výrazně snížit emise CO₂ z nových osobních automobilů a lehkých užitkových vozidel“.

Kontext

V současnosti platí 2 normy: [nařízení č. 443/2009](#) (jež se týká snižování emisí CO₂ z osobních automobilů) a [nařízení č. 510/2011](#) (týkající se lehkých užitkových vozidel, tzv. dodávek). Pro osobní automobily dnes platí závazný cíl průměrných emisí z nových automobilů (vyráběných jedním výrobcem) 130 g/CO₂/km. Dosaženo by jej mělo být v roce 2015 (v roce 2011 průměrné emise z nových automobilů činily 135,7 g/CO₂/km). V případě dodávek by mělo být dosaženo cíle průměrných emisí z nových vozů 175 g/CO₂/km v roce 2017 (v roce 2010 – poslední rok, pro který jsou k dispozici údaje – tato hodnota činila 181,4 g/CO₂/km).

Půdu pro nové návrhy podle Komise dostatečně připravila tematická [veřejná konzultace](#) či diskuse na úrovni skupiny na vysoké úrovni [CARS21](#).

Obsah

Nové návrhy počítají s tím, že průměrné emise z nových osobních automobilů se do roku 2020 sníží o 27 % (oproti roku 2015) na 95 g/CO₂/km a průměrné emise z nových dodávek dosáhnou 147 g/CO₂/km (o 27 % (oproti roku 2015)). Výjimkou z těchto požadavků by měli disponovat pouze výrobci, kteří vyrábějí nejvýše 500 vozů ročně. (Tzv. superkredity by měli moci do roku 2020 – stejně jako dnes do roku 2016 – získat výrobci, kteří vyrábějí /také/ vozidla s emisemi do 50 g/CO₂/km, tedy např. elektromobily.)

Komise tvrdí, že z nové legislativy budou mít prospěch jak spotřebitelé, tak výrobci. První proto, že ušetří na provozu svých vozidel, druzí údajně proto, že nová regulace podpoří „inovace a konkurenceschopnost v evropském automobilovém průmyslu“ (sic!), neboť „potřebná technologie je (...) již k dispozici a její náklady jsou podstatně nižší, než se dříve předpokládalo“.

Každé nové auto by podle Komise [mělo](#) svému majiteli v prvním roce ušetřit v průměru 340 € na nákladech na pohonné hmoty, za celou dobu životnosti vozu (13 let) pak celkem 2904–3836 € (ve srovnání s cílem pro rok 2015, v závislosti na ceně pohonných hmot), při odečtení potenciálních vyšších pořizovacích nákladů 2000 €. U dodávek by analogické úspory měly činit 400 €, resp. 3363–4564 €, resp. 2500 €.

Celkově by spotřebitelé měli na pohonných hmotách ušetřit cca 36 mld. € ročně. Nadto se odhaduje, že stanovené cíle by mohly zvýšit HDP EU o 12 mld. € ročně a výdaje na zaměstnanost o 9 mld. € ročně. Do roku 2030 by mělo být možné ušetřit 160 mil. t ropy – v cenách roku 2012 přibližně 70 mld. € – a přibližně 420 mil. t CO₂.

Sporné body

Předložené návrhy bezprostředně po jejich uveřejnění rozporovala organizace reprezentující výrobce automobilů (ACEA), neboť je považuje za přísné. Environmentalistické organizace (např. Greenpeace, T&E plus někteří poslanci EP) naopak tvrdí, že navržené cíle jsou stále velmi „měkké“ (Greenpeace např. tvrdí, že cíl pro osobní automobily by bylo možné stanovit i na 60 g/CO₂/km).

Spotřebitelé (BEUC) návrhy přivítali. Komise údajně dokázala, že je možné současně vyjít vstříc spotřebitelům (resp. nepřenést na ně náklady regulace) a současně podporovat inovace v automobilovém průmyslu.

Další vývoj

Oba legislativní návrhy budou předmětem spoluporozhodovací procedury Rady a EP.

EP již dříve žádal Komisi, aby krom cílů pro rok 2020 stanovila také cíle pro rok 2025. Komise o nich ale nehodlá diskutovat, dokud nebude jasno o závazcích, jež jsou předmětem právě předložených návrhů. Připustila nicméně, že do konce roku 2012 uveřejní alespoň relevantní nezávazné sdělení.

ITRE stvrdil novou směrnici o energetické účinnosti

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o energetické účinnosti a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES ([KOM\(2011\)370](#))

Výbor ITRE 12. 7. 2012 poměrem 42:0:2 [stvrdil](#) kompromis týkající se [návrhu](#) směrnice o energetické účinnosti.

Kontext

Komise návrh předložila v červnu 2011 s tím, že dosavadní 9% výsledek EU v otázce zvyšování energetické účinnosti je nedostatečný (více v příspěvku „Komise předložila novou směrnici o energetické účinnosti. Má být přísnější“, [Monitoring červen 2011](#)). Výsledná norma by měla být podle Komise snáze vymahatelná než její „předchůdkyně“, [směrnice č. 2004/8](#) a [č. 2006/32](#), a současně by měla být v souladu jak s obecnou strategií EU [Evropa 2020](#), tak i s [akčním plánem pro energetickou účinnost](#) (více v příspěvku „Komise zveřejnila akční plán pro energetickou účinnost“, [Monitoring březen 2011](#)). Spotřeba energie v EU by se měla oproti referenčnímu roku 1990 snížit o 368 Mtoe (do roku 2020, čímž by měl být naplněn dlouhodobý záměr EU snížit spotřebu energie v Unii jako celku o 20%, a tedy snížit závislost na importech zdrojů energie do EU, jež v roce 2011 [podle EP](#) přišly na 488 mld. €, tj. 3,9 HDP EU a 6krát více než v roce 1999).

Výbor ENVI Komisi v jejím záměru vždy bezvýhradně podporoval, resp. v mnoha ohledech požadoval ještě přísnější normu než Komise (více v příspěvku „ENVI podporuje přísnou směrnici o energetické účinnosti“, [Monitoring prosinec 2011](#)). Obdobnou pozici vyjádřil v únoru 2012 také odpovědný výbor ITRE skrze [zprávu](#) Clauda Turmese, k níž bylo předloženo 1 810 pozměňovacích návrhů (více v příspěvku „Rada si není jista přísnou směrnicí o energetické účinnosti“, [Monitoring únor 2012](#)). Coreper k výrazně „měkčímu“ kompromisu mezi členskými státy dospěl v dubnu 2012 (více v příspěvku „Rada chce výrazně ‚měkčí‘ směrnici o energetické účinnosti“, [Monitoring duben 2012](#)). Členské státy dospěly s EP ke kompromisnímu

znění návrhu v červnu 2012 (více v příspěvku „Rada a EP se shodli na směrnicí o energetické účinnosti“, [Monitoring červen 2012](#)).

Obsah a sporné body

Členské státy by krom národních „účinnostních“ akčních plánů, jež by měly být uveřejněny v letech 2014, 2017 a 2020, měly do 1. 1. 2015 např. připravit dlouhodobé plány („cestovní mapy“) úspor ve/skrže stavebnictví (včetně úprav veřejných budov) do roku 2050.

Je nicméně poněkud absurdní, že Komise by „dosažený pokrok“ (tj. zda je EU jako celek s to do roku 2020 zvýšit svou energetickou účinnost o 1 474 Mtoe, pokud jde o primární energetický potenciál použitých zdrojů, a/nebo 1 078 Mtoe, pokud jde o finální spotřebu energií) měla hodnotit už v červnu 2014.

Zástupci EP po dohodě s Radou podpořili požadavek, aby veřejné orgány byly povinny renovovat každý rok alespoň 3% plochy budov (čl. 4 návrhu), a tím snižovaly spotřebu energie. Musí ale jít o prostory (1) ve vlastnictví, (2) v užívání (3) centrálních vlád s (4) celkovou užitnou podlahovou plochou nad 500 m² (uplatnit se musí všechny 4 podmínky; od června 2015 by se uvedený parametr celkové užitné podlahové plochy měl snížit na 250 m²).

Tím pádem by z rámce směrnice měly vypadnout např. nemocnice, školy ap., což kromě (spolkového) Německa požadovaly zejm. nové členské státy.

Energetické společnosti by také měly (dle čl. 6 návrhu v posledním znění rovněž postupně) dosahovat „kumulativních ročních úspor v konečné energetické spotřebě“ (svých zákazníků – pozn. aut.) ve výši 1,5% oproti předchozímu roku (při vynětí energie spotřebované v sektoru dopravy a zohlednění průměrných úspor, jichž společnosti dosáhly 3 roky před vstupem nové směrnice v platnost).

Pokud se energetické společnosti rozhodnou pro jiný způsob zvyšování energetické účinnosti, měly by dokázat, že dosažené úspory odpovídají uvedenému základnímu 1,5% požadavku.

Členské státy by měly moci určitou spotřebovanou energii (např. tu, jež byla spotřebována v průmyslu pokrytém systémem obchodování s emisními povolenkami) vyjmout z kalkulací týkajících se úspor v konečné energetické spotřebě, pokud tato energie – včetně všech úspor dosažených na úrovni členských států od 31. 12. 2008 – nepřesáhne 25% celkového národního cíle energetických úspor. EP si nicméně vymohl, aby Komise toto ustanovení nejspoději v roce 2016 přehodnotila.

Velké společnosti (tj. nikoliv malé a střední podniky do 250 zaměstnanců a/nebo domácnosti) by měly

do 3 let od vstupu směrnice v platnost projít energetickým auditem „kvalifikovaných a akreditovaných expertů“ – a pak každé 4 roky –, pokud taková opatření již neimplementovaly.

Domácností by se měl dotknout požadavek, aby měly od dodavatelů energií zajištěn přístup ke svým individuálním spotřebám (tzv. smart metering).

V případě nových budov nebo budov renovovaných podle [směrnice č. 2010/31](#) (o energetické náročnosti budov) by naplnění tohoto požadavku mělo být obligatorní (tj. bez ohledu na to, zda je to „technicky možné a finančně opodstatněné“). Analogicky by se měl smart metering (zejm. tzv. rozdělovače topných nákladů na jednotlivých otopných tělesech) uplatňovat i v domech s více bytovými jednotkami (v ČR zejm. velmi časté panelové domy), a to od 1. 1. 2017.

Faktury za energie by měly být koncovým spotřebitelům včetně domácností od roku 2015 vystavovány obligatorně nejméně 2krát ročně, na vyžádání čtvrtletně.

Od členských států se do prosince 2015 očekává, že předloží komplexní posouzení svých možností, pokud jde o (efektivnější) využívání kogeneračních zařízení (vyrábějících elektřinu a teplo) a/nebo centrálního (městského) vytápění, včetně analýzy nákladů a přínosů (cost-benefit), a v případě, že přínosy převáží nad náklady, zahájí „vhodné kroky“.

Z tohoto požadavky by měly být vyňaty tzv. špičkové zdroje používané nejvýše 1 500 hodin ročně (v průměru za posledních 5 let), jaderné elektrárny a zařízení nezbytná k ukládání CO₂ pod zemský povrch (podle [směrnice č. 2009/31](#)).

Co se týče financování, i tato otázka by měla být řešena primárně na úrovni členských států (ale v právním rámci stanoveném na úrovni EU).

Nadto by veřejné autority členských států na centrální úrovni měly být povinny zohledňovat parametr „vysoké energetické účinnosti“ při zadávání všech veřejných zakázek odpovídajících čl. 7 [směrnice č. 2004/18](#) (norma přitom podléhá revizi; více v příspěvku „Komise reviduje pravidla pro zadávání veřejných zakázek“, [Monitoring prosinec 2011](#)). Podmínkou by ale mělo být, že takové řešení bude nákladově efektivní, ekonomicky proveditelné, bude garantovat „širší udržitelnost“, bude technicky vhodné a bude zaručovat dostatečnou (hospodářskou) soutěž.

Další vývoj

Výsledný kompromis by měla ještě formálně potvrdit Rada na úrovni ministrů (Coreper tak učinil bezprostředně po jeho dosažení) a plénum EP (nejspíše v září 2012).

Pokud bude nová směrnice přijata, měla by se začít uplatňovat od (jara) roku 2014.

VE ZKRATCE...

EP schválil dohody týkající se obchodních vztahů mezi EU a Ruskem a přijal usnesení o obchodních aspektech Východního partnerství

Na plenárním zasedání 3. 7. 2012 EP přijal [usnesení](#) týkající se obchodních aspektů projektu Východního partnerství, konkrétně vytvoření prohloubené a komplexní zóny volného obchodu mezi EU a zeměmi v jejím východním sousedství. Usnesení vedle obecných úvah obsahuje konkrétní doporučení pro každou z 6 zemí, které jsou do Východního partnerství začleněny, včetně Běloruska. Posilování obchodních vztahů je patrné u řady zemí začleněných do programu. Především lze zmínit Ukrajinu, v jejímž případě jednání o asociační dohodě a postupném vytváření posílené zóny volného obchodu dospěly nejdále (jednání byla dokončena v říjnu 2011, přičemž dohoda o vytvoření FTA je závislá na uzavření dohody o asociaci, které v poslední době brzdí politické aspekty). Podobně je tomu v případě Moldavska (první kolo jednání o FTA s Moldavskem, ale také s Arménií a Gruzii se uskutečnilo na jaře 2012). V řadě zemí Východního partnerství však přetrvávají problémy týkající se politické situace a korupčního prostředí (Arménie, Ukrajina) anebo nedostatečné právní ochrany v řadě důležitých oblastí typu ochrany práv k duševnímu vlastnictví (Gruzie). EP proto v usnesení konstatuje, že země Východního partnerství by měly urychleně přijmout legislativní opatření umožňující postupné vytváření zóny volného obchodu; v regionu se totiž pohybují silní konkurenční hráči (Rusko, ale také Čína). V případě Běloruska bylo naopak konstatováno, že jeho hospodářský a politický model se od EU stále více vzdaluje. Na plenárním zasedání 4. 7. 2012 EP rovněž schválil [3 dohody](#), které se vztahují ke zlepšení podmínek, jež se týkají obchodních aktivit evropských firem v Rusku. Zlepšit by se měla např. situace výrobců automobilů a automobilových dílů. Dohody byly vyjednány v rámci procesu přistupování RF k WTO, který by měl být završen již v roce 2012.

EP chce, aby všechny nové vozy byly od roku 2015 vybaveny systémem tísňového volání eCall

Plénium EP 3. 7. 2012 [přijalo](#) společné nelegislativní usnesení výborů IMCO a TRAN, na jehož základě by měly být všechny nové vozy (osobní automobily a tzv. dodávky, ideálně ale i motocykly, autobusy a kamiony) od roku 2015 vybaveny systémem tísňového volání eCall, jenž v případě nehody sám vytočí číslo linky 112 a lokalizuje místo nehody. Cílem je urychlit příjezd záchranné služby a snížit počet smrtelných obětí silničního provozu. Dnes je systémem eCall nebo jemu podobným vybaveno jen 0,4% vozů, přitom by podle EP mohl zachránit až 2 500 lidských životů ročně, snížit závažnost zranění vzniklých při autonehodách o 10–15% a/nebo snížit dojezdovou dobu záchranných složek až o 50%, pokud by jim byly vybaveny všechny nové vozy (příslušné zařízení údajně stojí cca 100 €, ale ne všichni poslanci EP s tím souhlasí, např. podle poslanců ECR by náklady činily nejméně 350 €, nehledě na to, že provozování služby eCall – zejm. spojení s operátorem ve všech oficiálních jazycích EU – by mělo být podle většiny poslanců EP hrazeno z veřejných prostředků). Komise by podle EP měla předložit legislativní návrh na povinné zavedení eCall do konce roku 2012 a zdá se, že by s tím neměla mít problém. Sama již dříve (v doporučení ze září 2011) požadovala, aby eCall byl povinný do konce roku 2014.

Podle EP je přístup k vodě je základním (lidským) právem

Plénium EP 3. 7. 2012 [přijalo](#) nelegislativní [zprávu](#) Richarda Seebera konstatující, že přístup k vodě je základním a univerzálním (lidským) právem, a proto by měla být adekvátně revidována [rámcová směrnice o vodě č. 2000/60](#). Podle EP by se rovněž měly zvýšit investice do infrastruktury, neboť se odhaduje, že až 70% vody dodávaných do měst v Evropě přijde v důsledku prosakujícího potrubí a podobných nedostatků vniveč (a až 20% se obecně spotřebuje neefektivně). Pokud jde o ceny (dodávek) vody, EP se staví za uplatnění principu „znečišťovatel platí“ (v tomto ohledu by se měly přezkoumat i platné dotace jak na unijní, tak národní úrovni, včetně zemědělských), přihlížet by se nicméně mělo k potenciál-

ním sociálním dopadům. Kvalitativní požadavky na vodu ke koupání by se měly krom mořských pobřeží uplatňovat i na řekách a u jezer a rybníků. Komise hodlá k dané problematice uveřejnit (minimálně) sdělení, a to v listopadu 2012.

Rada potvrdila kompromis týkající se regulace derivátů

Rada 3. 7. 2012 formálně [potvrdila](#) kompromis týkající se trhu (především) s tzv. OTC deriváty. Zástupci Rady a EP jej dosáhli již v únoru 2012 (více v příspěvku „Rada se shodla s EP na regulaci derivátů“, [Monitoring únor 2012](#)). Deriváty by měly být obchodovány výhradně přes certifikované ústřední protistrany (central counterparties; CCP) disponující dostatečným kapitálem, a to zejm. kvůli zamezení rizika úpadku jedné ze stran transakce a potažmo kvůli zamezení rizika ohrožení trhu jako celku. Plénum EP kompromis stvrdilo již v březnu 2012, nová norma by se měla začít uplatňovat od konce roku 2012 (v závislosti na tom, kdy přesně bude uveřejněna v Úředním věstníku EU).

EP: Každý občan EU má právo na základní bankovní účet

Plénum EP 4. 7. 2012 poměrem 585:68:5 [podpořilo zprávu](#) Jürgena Kluteho vyzývající Komisi, aby do ledna 2013 předložila legislativní návrh, který (za hrozby kontroly a sankcí ze strany členských států) zaručí, že každý občan EU bude mít garantováno právo na (levný) základní bankovní účet (umožňující příchozí i odchozí platby, nákup zboží a služeb, výběry z bankomatu a tisk výpisů, popř. i malý kontokorent), čímž se (údajně) zabrání „finančnímu vyloučení“. V EU nemá účet údajně 7–10 % lidí (30 mil.), což je podle zprávy v dnešní (bezhotovostní) době diskriminační. Základní účet by měl být vždy nejlevnější alternativou, kterou daná banka nabízí. Překážkou k jeho (bezpodmínečnému) otevření by neměla být fakticky žádná okolnost, ani např. absence trvalého bydliště, nízký příjem, (negativní) úvěrová historie či míra zadlužení. Komise podporovaná spotřebitelskou organizací BEUC patrně požadavek ze strany EP vyslyší (údajně již v listopadu 2012), sama již v červenci 2011 vydala analogické (dosud jen právně nezávazné) [doporučení](#) (více v příspěvku „Komise: Na bankovní účet má právo každý“, [Monitoring červenec/srpen 2011](#)). Očekávaný legislativní návrh by měl být doprovázen také návrhy týkajícími se transparentnosti a srovnatelnosti bankovních poplatků a možnosti (hladkého) přechodu od jedné banky k druhé.

Komise: Bezplatné povolenky pro elektrárny v Bulharsku, ČR a Rumunsku i po roce 2012

Komise 6. 7. 2012 [schválila](#) žádosti Bulharska, ČR a Rumunska týkající se dalšího bezplatného přidělování povolenek jejich odvětvím energetiky i v období po roce 2012 (v rámci systému EU pro obchodování s emisními povolenkami, jenž je upraven zejm. [směrnicí č. 2009/29](#)). Již v květnu 2012 byly stejným způsobem [schváleny](#) žádosti Estonska, Kypru a Litvy, [očekává se](#) posouzení žádostí Polska a Maďarska. V období 2013–2019 bude elektrárnám v uvedených 6 zemích bezplatně přiděleno celkem více než 268 mil. povolenek (ČR 107 666 668), jejichž počet se bude každoročně snižovat (na nulu v roce 2020). Členské státy by nicméně měly zavést pravidla, aby zajistily, že do modernizace zařízení na výrobu elektřiny bude investována částka, která odpovídá minimálně ekonomické hodnotě bezplatných povolenek (v současnosti se cena 1 povolenky, odpovídající 1 tuně CO₂, pohybuje okolo 7 €).

Příprava Nástroje předvstupní pomoci po roce 2014

Výbor AFET souhlasil s [návrhem](#) Komise o novém Nástroji předvstupní pomoci (IPA II). [Zprávu](#) týkající se návrhu výbor schválil 9. 7. 2012. Výbor Komisi vyzývá, aby přijala výkonnostní rezervu ve výši 5 % z celkově alokovaných peněz. Tím by mohla „odměnit“ státy, které vykazují výborné výsledky v předvstupním procesu. Výbor souhlasil také s tím, že tematické a geografické finanční nástroje pro roky 2014–2020 budou klíčové pro implementaci dlouhodobých nástrojů vnější politiky EU. AFET požaduje, aby EP a Rada delegovaly své pravomoci Komisi, která připraví všechny strategické programové dokumenty, jež budou definovat cíle, priority, očekávané výsledky i finanční alokaci. Komise by tyto dokumenty měla přijmout aktem v přenesené pravomoci. První nástroj IPA nahradil v roce 2007 finanční programy rozšiřování (např. PHARE, CARDS nebo SAPARD). IPA II by měl být flexibilnější a finanční pomoc rozdělovat státům podle připravenosti a kapacit finance přijímat (tj. nikoliv čistě a jen na základě jejich statusu coby kandidátské země).

Komise zveřejnila sdělení „Inteligentní města a komunity – Evropské partnerství pro inovaci“

Komise 10. 7. 2012 vydala [sdělení](#) s názvem „Inteligentní města a komunity – Evropské partnerství pro inovaci“. Sdělení je zaměřeno na podporu technologického rozvoje v oblasti energetiky, dopravy a informačních a komunikačních technologií

v urbánních zónách. Podstatou partnerství pro inovaci má být spolupráce průmyslových kruhů s městskou samosprávou za účelem specifických projektů, které by měly realizovat konkrétní potřeby konkrétních měst. Cílem má být podpora průniku těchto nových technologií na trhy, zejm. v časech hospodářského útlumu, přičemž právě města se podle těchto vizí mají stát centrem budoucích technologických inovací. Dalším cílem je podpora evropských měst a regionů v dosažení 40% redukce emisí skleníkových plynů do roku 2020, a to především v oblasti energetiky. Sdělení poukazuje na to, že ve městech žije až 75% populace EU a spotřebuje se zde 70% energie. Zástupci EK si od inovačního partnerství v městských oblastech [slibují](#) mj. rozšíření nových technologií v oblasti energetické efektivity (nové systémy vytápění či klimatizace nebo budování celých čtvrtí z tzv. pasivních domů). Financování pilotních projektů, které by měly demonstrovat účinky nových technologií, má probíhat na základě každoročních výběrových řízení, přičemž pro rok 2013 sdělení počítá (v rámci celé EU) s částkou 365 mil. €.

Oficiální ukončení evropského semestru

Rada ECOFIN vydala 10. 7. 2012 [doporučení](#) členským státům k jejich hospodářské a fiskální politice, čímž uzavřela monitorovací fázi tzv. evropského semestru. Navázala tak na schválení doporučení Evropskou radou 29. 6. 2012 (více v příspěvku „Evropský semestr 2012 se uzavřel“, Ve zkratce..., [Monitoring červen 2012](#)). Rada vydala také samostatné [doporučení](#) pro země eurozóny. U bodů, s nimiž Rada nesouhlasila s Komisí, uvedly členské státy vysvětlení. V říjnu 2012 dojde ke zhodnocení implementace doporučení. Evropský semestr probíhá v roce 2012 již podruhé.

Komise zkoumá závazky nabídnuté společností ČEZ

Komise 10. 7. 2012 [zahájila](#) připomínkové řízení k [závazkům společnosti ČEZ](#), jež se týkají obav z toho, že ČEZ porušuje antimonopolní pravidla EU (čl. 102 Smlouvy o fungování EU) tím, že v ČR brání vstupu konkurence na trh s elektřinou. ČEZ nabídl, že prodá jednu ze svých uhelných elektráren (Počerady, Chvalovice, Dětmárovice nebo Mělník III společně s Tisovou), aby uvedené obavy zmenšil. Potvrdí-li tzv. tržní test, že navržené závazky obavy z nekalosoutěžního jednání odstraňují, může Komise (na základě čl. 9 antimonopolního [nařízení č. 1/2003](#)) tyto závazky učinit pro ČEZ právně závaznými (a v případě jejich nedodržení pak ČEZu uložit pokutu až do výše 10% jeho celosvětového

obratu). Komise řízení [zahájila](#) v červenci 2011 (více v příspěvku „Komise: Na mušce máme ČEZ i český stát“, Ve zkratce..., [Monitoring červenec/srpen 2011](#)).

Jednotný evropský patent opět ve slepé uličce?

Výbor JURI 10. 7. 2012 [odmítl](#) – poté, co se věci nevěnovalo ani plénum ve dnech 2.–5. 7. 2012 – dále jednat o jednotném evropském patentu, na jehož všech částech (tedy zejm. sídlech patentového soudu v Paříži, Londýně a Mnichově) se v červnu 2012 [shodla](#) Evropská rada (a už v prosinci 2011 zástupci Rady a EP; více v příspěvku „K jednotnému evropskému patentu už údajně zbývá jen krůček“, [Monitoring prosinec 2011](#)). Důvodem je skutečnost, že Rada vypuštěním 3 klíčových článků (čl. 6–8) z [návrhu](#) o vytvoření jednotné patentové ochrany vytvořila podle zpravodaje Bernharda Rapkaye – po 30 letech jednání – fakticky bezzubou normu (neboť by se v dané oblasti měla de facto i de iure omezit role Soudního dvora EU, což údajně není v souladu s čl. 118 Smlouvy o fungování EU, na níž je norma založena). Daný krok ocenila pouze frakce ECR, neboť působení Soudního dvora EU by podle ní patentové spory beztak prodlužovalo. JURI by se měl dalšími potenciálními kroky na poli jednotného evropského patentu zabývat v září 2012. Ve hře je i „nedohoda“ v první čtení, k níž zatím vše tendovalo, a tedy prodloužení legislativního procesu o ještě jedno čtení, popř. i dohodovací řízení.

Rada debatovala o návrzích týkajících se rozvoje venkova a společné organizace zemědělských trhů v rámci reformy SZP

Na [jednání](#) 16. 7. 2012 proběhly v Radě 2 veřejné debaty týkající se budoucnosti politiky rozvoje venkova a otázky jednotné organizace zemědělských trhů v rámci reformy SZP po roce 2013. Kyperské předsednictví současně prezentovalo své priority v oblasti SZP. Důležitým tématem byla také otázka předcházení rizikům a krizím v zemědělství. Ministři se vesměs shodli na tom, že nějaký model krizového řízení v zemědělství je nezbytný vzhledem k povaze zemědělské činnosti. Většina členských států podpořila návrh EK, který přesouvá otázku krizového řízení do tzv. druhého pilíře SZP, což umožňuje členským státům více flexibility. Podobnou pozici na zasedání Rady [zastával](#) také český ministr Petr Bendl, současně ale zdůrazňoval, že přístup k opatřením řízení rizik a krizového řízení musí být vyvážený mezi oběma stávajícími pilíři SZP. Další důležitou otázkou byla navrhovaná mimořádná opatření pro řízení rizik v rámci společné

organizace zemědělských trhů. V Radě navrhovaná opatření našla podporu, některé členské státy se nicméně obávaly, že opatření nejsou dostatečně ambiciózní, jiné zase požadovaly záruky, že tyto nástroje (např. výjimečná opatření pro podporu trhu v případě jeho narušení) budou používány jen v mimořádných situacích. Zástupci ČR např. varovali před přílišným předáváním pravomocí do Bruselu a požadovali, aby státy byly do rozhodování o těchto opatřeních náležitě zapojeny. Otázkou je také to, zda daná opatření rozšířit na všechny sektory, což by bylo z finančního hlediska poměrně náročné.

Komise navrhuje vylepšit pravidla pro hodnocení léčivých přípravků

Komise 17. 7. 2012 [předložila](#) návrh, jenž by měl podpořit klinický výzkum v EU tím, že zjednoduší pravidla pro provádění klinických hodnocení. Klinická hodnocení spočívají v testování léčivých přípravků na lidech a poskytují pacientům přístup k nejnovějším léčebným metodám. Do budoucna by se měly urychlit a zjednodušit povolovací a ohlašovací postupy, zejm. u mnohonárodních projektů, a zároveň zůstat zachovány nejvyšší standardy bezpečnosti pacientů (např. by měl existovat registr /i neúspěšných/ klinických hodnocení, do něž by měly být zapojeny také třetí země; dnes se tak děje jen v případě pediatrických klinických hodnocení). Díky těmto opatřením by se také mělo lépe rozlišovat mezi jednotlivými povinnostmi v závislosti na rizikovém profilu klinického hodnocení. Nová norma (přímo použitelné nařízení) by měla nahradit [směrnici č. 2001/20](#) o klinických hodnoceních, jejíž rozdílné provádění (dle implementačních norem jednotlivých členských států) podle Komise vedlo k tomu, že v letech 2007–2011 poklesl v EU počet klinických hodnocení o 25 % (z cca 5 tis v roce 2007 na 3 800), resp. došlo k jejich přesunu mj. do Ruska, Asie a Latinské Ameriky (kde se uplatňují jiné standardy). Zainteresovaní aktéři (např. EFPIA) včetně řady členských států návrh přivítali. Komise předpokládá, že nové nařízení po projednání Radou a EP vstoupí v platnost v roce 2016.

Komise vystoupila proti manipulacím se sazbami LIBOR a EURIBOR

Komise v souvislosti s nedávným [skandálem](#), jenž se týkal manipulací se sazbami LIBOR a EURIBOR, přijala 25. 7. 2012 změny [návrhu nařízení](#) a [návrhu směrnice](#) o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem včetně trestněprávního postihu, které původně předložila v říjnu 2011 (více v příspěvku „Komise zpřísňuje směrnici o zneužívání trhu“, [Monitoring říjen 2011](#)). Změny, o něž 10. 7. 2012 mj. požádal i výbor LIBE, který se vyjadřoval k původ-

ním návrhům, mají zakázat manipulace s referenčními hodnotami včetně sazeb LIBOR a EURIBOR a označit tyto manipulace za trestný čin. Komise prozatím nestanovila minimální druhy a úrovně trestních sankcí, ale hodlá po členských státech vyžadovat, aby je za manipulaci s referenčními hodnotami ve svých vnitrostátních právních předpisech vůbec zavedly. Změny v tomto směru lze čekat patrně nejdříve až po 4 letech, co nová směrnice (tj. ne výše zmíněné nařízení) vstoupí v platnost.

Komise chce (dočasně) zdražit emisní povolenky

Komise 25. 7. 2012 [uveřejnila návrh rozhodnutí, návrh nařízení](#) a zahájila [veřejnou konzultaci](#) (otevřenou do 3. 10. 2012) k budoucnosti unijního systému obchodování s emisními povolenkami, zejm. po roce 2013 (srov. konsolidovanou verzi [směrnice č. 2003/87](#)). Cílem je řešit stav, kdy se v důsledku hospodářského útlumu a vysokého množství povolenek na trhu cena 1 povolenky (reprezentující 1 t CO₂) snížila pod „kritickou“ hranici 10 € (dnes činí cca 7 €, přičemž ještě v roce 2008 byla na úrovni 20 € a vyšší), a celý systém tak v podstatě přestal na 11 tis. zapojených subjektů motivovat k tomu, aby své emise snižovali tak, jak Komise původně předpokládala, tedy výrazněji a rychleji. Komise proto hodlá určitě množství povolenek, jež měly být nabízeny již v letech 2013–2015, dát k dispozici až ke konci tzv. třetí fáze budování systému obchodování s emisními povolenkami, tedy blíže roku 2020. Zatím se kvůli interním sporům v samotné Komisi, ale i kvůli sporům s organizacemi typu BusinessEurope (návrhy podporují v zásadě jen výrobci elektřiny, kteří už do opatření snižujících emise CO₂ investovali) [hovoří](#) o 400 mil., 900 mil. nebo 1,2 mld. povolenek z celkových 3,5 mld., které mají být mezi lety 2013–2015 k dispozici. Někteří poslanci EP (z výboru ENVI) za podpory např. Greenpeace [údajně](#) dokonce navrhují, aby 1,2 mld. povolenek bylo ze systému zcela vyřazeno. Zatímco navrhované rozhodnutí by mělo být dočasným řešením (podle Komise by měla být změna platného [nařízení č. 1031/2010](#) přijata Radou a EP do konce roku 2012), připravované nařízení by mělo vytvořit nástroje pro řešení obdobné situace v budoucnu.

Komise předložila strategii pro stavebnictví

Komise 31. 7. 2012 [předložila](#) strategii (akční plán) pro stavebnictví, které podle jejích údajů zaměstnává až 10 % pracovní síly v EU (20 mil. pracovníků) a tvoří cca 10 % HDP EU. Komise chce vytvořit podmínky pro údržbu a renovaci budov, podpořit rozšíření nízkoenergetických budov a potažmo

napomoci i cíli snižování emisí CO₂ v EU. EIB by měla poskytovat relevantní úvěry, jejichž celkový objem by měl činit 120 mld. €. Dalším prvkem strategie má být posílení inovací a zlepšení kvalifikovanosti pracovníků prostřednictvím podpory jejich mobility. Komise **také** hodlá podpořit vzájemné uznávání konstrukčních předpisů nejen napříč členskými státy, ale i mimo hranice EU.

Komise chce zrychlit reakce členských států na podvody s DPH

Komise 31. 7. 2012 **uvěřila návrh**, který by měl zavedením „mechanismu rychlé reakce“ umožnit během 1 měsíce změnit způsob výběru DPH (platil by ji dočasně zákazník-příjemce zboží nebo služby, nikoliv dodavatel). Nové opatření by mělo napomoci zabránit **známým (zejm. tzv. karuselovým) podvodům** s touto daní. Podvody s DPH se podle Komise odehrávají relativně rychle a v EU každoročně dosahují řádu miliard eur. Stávající podoba **komplexní směrnice č. 2006/112** „mechanismus rychlé reakce“ nezná.

Komise vydala hodnotící tabulku týkající se nakládání s odpady

Komise 8. 8. 2012 **vydala** novou hodnotící tabulku týkající se nakládání s komunálním odpadem v jednotlivých členských státech EU podle 18 různých kritérií. Tabulka vznikla jako součást **studie**, která podle Komise „pomůže členským státům zlepšit jejich výkonnost v oblasti nakládání s odpady“. V čele tabulky jsou Rakousko, Belgie, Dánsko, Německo, Nizozemsko a Švédsko, naopak na jejím konci Bulharsko, Kypr, ČR, Estonsko, Řecko, Itálie, Litva, Lotyšsko, Malta, Polsko, Rumunsko a Slovensko. K častým „prohřeškům“ údajně patří chybějící nebo nedostatečná politika předcházení vzniku odpadu, chybějící pobídky k volbě jiné alternativy, než jsou skládky, a nedostatečná infrastruktura pro nakládání s odpady. Komise hodlá pro 10 členských států s nejhrošími výsledky (tedy i pro ČR) „vypracovat plány“ (v souladu s rámcovou **směrnicí č. 2008/98** o odpadech), které budou projednány na bilaterálních seminářích. První z nich se bude konat 19. 9. 2012 v Praze.

Komise pozastavila plány ČTÚ na částečné uvolnění regulace internetu

Komise 13. 8. 2012 **pozastavila** plány ČTÚ (za jeho **nesouhlasu**) na částečné uvolnění regulace internetu, s nimiž se úřad na Komisi obrátil v květnu 2012. Plány se týkaly záměru společnosti Telefónica zrušit na části území ČR povinnost poskytovat alternativním operátorům přístup ke své infrastruktuře, aby mohli (stejně jako ona) nabízet širokopásmové internetové připojení. Podle Komise by byl bez daného přístupu výběr operátorů nabízejících vysokorychlostní internet v ČR omezen a spotřebitelé by pravděpodobně platili za připojení k internetu vyšší ceny. Právě proto Komise plány ČTÚ (v řízení podle čl. 7 a 7a **směrnice č. 2009/140**) pozastavila, nevyločila ale, že v případě předložení upravené analýzy „založené na nové definici produktového a zeměpisného trhu“ své rozhodnutí o tzv. nápravných opatřeních přehodnotí.

Vyjednávání o revizi směrnice o pracovní době skončí 31. 12. 2012

Komise se dohodla se sociálními partnery na prodloužení lhůty k vyjednávání o **návrhu revize** směrnice o pracovní době do 31. 12. 2012. Největší sociální partneři reprezentující zaměstnance i zaměstnavatele Komisi 14. 11. 2011 informovali o tom, že chtějí jednání zahájit. Tato jednání mohou podle článků 154 a 155 SFEU trvat 9 měsíců; po dohodě mohou být prodloužena. Pokud se sociální partneři shodnou, mohou požádat o implementaci výstupu svých jednání jako směrnice. V takovém případě ji může Rada buď přijmout, nebo kvalifikovanou většinou odmítnout, ne však upravovat. EP je informován, není ale spoluzákonodárcem. (Pokud se partneři neshodnou, Komise stávající směrnici doplní podle výsledků konzultací a hodnotících zpráv a následuje standardní schvalovací proces.) Komise konzultuje revizi směrnice od roku 2010 podruhé (více v příspěvku „Komise zahájila konzultace k nové revizi směrnice o pracovní době“, **Monitoring března 2010**, a v příspěvku „Organizované zájmy chtějí jednat o směrnici o pracovní době“, **Ve zkratce..., Monitoring červen 2011**) vzhledem k tomu, že se jí v roce 2009 nepodařilo prosadit svůj první návrh. Každou změnu pracovního práva je Komise povinna se sociálními partnery konzultovat.

PŘEHLED KLÍČOVÝCH HLASOVÁNÍ PLÉNA EP

Plénium EP ve dnech 2.–5. 7. 2012

Projednávaný návrh	Výsledek hlasování					
	Pro		Proti		Zdrželi se	
	Celkem	ODS	Celkem	ODS	Celkem	ODS
Zpráva Silvie-Adriany Ťičaů týkající se záznamového zařízení v silniční dopravě (A7-0195/2012)	488	-	67	Cabrnoch, Češková, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Zahradil	129	Vlasák
Zpráva Jürgena Creutzmanna týkající se vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány (A7-0046/2012)	397	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	259	Ouzký, Strejček	26	-
Zpráva Rodi Kratsa-Tsagaropoulou týkající se atraktivnosti investování v Evropě (A7-0190/2012)	546	-	58	Kožušník	53	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil
Zpráva Jürgena Kluta týkající se přístupu k základním bankovním službám (A7-0197/2012)	585	-	68	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	5	-
Zpráva Luise Manuela Capoulase Santose týkající se přímých plateb zemědělcům (A7-0163/2012)	650	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	23	-	16	-
Zpráva Luise Manuela Capoulase Santose týkající se systému financování Evropského zemědělského záručního fondu (A7-0204/2011)	654	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	21	-	15	-
Zpráva Martina Häuslinga týkající se ekologická produkce a označování ekologických produktů (A7-0215/2011)	629	Cabrnoch, Ouzký	25	Češková, Fajmon, Kožušník, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	34	-

Zpráva Giovanniho La Via týkající se financování společné zemědělské politiky (A7-0209/2011)	650	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	24	-	14	-
Zpráva Paola De Astra týkající se společné organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (A7-0322/2011)	649	Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	24	-	15	-
Zpráva Paola De Astra týkající se podpory pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (A7-0161/2011)	645	Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	25	-	18	-
Zpráva Paola De Astra týkající se společných pravidel pro režimy přímých podpor pro zemědělce (A7-0158/2011)	648	Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	27	-	11	-
Zpráva Görana Färma týkající se finanční pomoci v oblasti transevropských dopravních a energetických sítí (A7-0150/2012)	579	Cabrnoch, Kožušník, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	32	-	9	Fajmon

Poznámky

1. Přehled obsahuje pouze ta hlasování, při nichž poslanci hlasovali na vyžádání po jménech.
2. Označení projednávaných návrhů vychází z pojmenování příslušných položek samotným EP. Možné inkonzistence v tomto směru je proto třeba přičíst na vrub této skutečnosti.

VYBRANÉ STATISTICKÉ ÚDAJE EUROSTAT ZVEŘEJNĚNÉ V ČERVENCI A SRPNU 2012

↑ **Nezaměstnanost** Sezónně očištěná nezaměstnanost v eurozóně a EU-27 neustále roste. Za červen 2012 dosáhla výše 11,2%, resp. 10,4 %. V červnu 2011 se nezaměstnanost pohybovala na 10 %. Nejnížší nezaměstnanost si dlouhodobě drží Rakousko (4,5 %), Nizozemsko (5,1 %), nejvyšší Španělsko (24,8 %). V ČR byla nezaměstnanost za červen 2012 6,7 %. Nezaměstnanost napříč **regiony EU** byla v roce 2011 také velmi různá. Nejnížší je v Tyrolsku a Salcburku (2,5 %), nejvyšší v Andalusii (30,4 %). 44 regionů mělo v roce 2011 nezaměstnanost pod 4,8 %. Ve španělském regionu Ceuta byla nezaměstnanost mladých lidí největší ze všech, a to 65,8 %. V ČR je nejméně nezaměstnaných tradičně v regionu Praha, a to 3,7 %.

↑ **Dluh** zemí eurozóny byl v prvním čtvrtletí 2012 na úrovni 88,2% HDP, v celé EU pak 83,4 %. V posledním čtvrtletí roku 2011 to bylo 87,3%, resp. 82,5 %. Na konci prvního čtvrtletí roku 2012 mělo největší vládní dluh Řecko (132,4%), Itálie (123,3%), Portugalsko (111,7%) a Irsko (108,5%). Nejmenší dluh mělo Estonsko (6,6%), Bulharsko (16,7%) a Lucembursko (20,9%). Dluh ČR je sedmý nejnižší z celé EU – 43,9 %.

Občanů, kteří žijí v jiné zemi EU, bylo v roce 2011 2,5 %. V členských zemích EU-27 žilo v roce 2011 33,3 milionů cizinců, což je 6,6 % z celkové populace EU-27. Z nich 12,8 mil. (2,5 %) žije v jiné zemi EU než v té, v níž má občanství. Cizinců ze zemí mimo EU je 20,5 milionů, tedy 4,1 %. Nejvíce cizinců žije v Německu (7,2 mil., 9 %), Španělsku (5,7 mil., 12 %), Itálii (4,6 mil., 8 %), Velké Británii (4,5 mil., 7 %). Největší procento cizinců na občana dané země žije v Lucembursku (43 %), na Kypru (20 %), v Lotyšsku (17 %), Estonsku (16 %), méně jak 2 % cizinců žijí v Polsku, Bulharsku, Litvě a na Slovensku. V ČR žilo v roce 2011 celkem 416 tis. cizinců, což jsou 4 % z celkové populace. Občanů z jiných zemí EU je v ČR 135 tis., ze zemí mimo EU pak 281 tis.

VEŘEJNÉ KONZULTACE V ZÁŘÍ 2012

Popis konzultace	Oblast	Konzultace otevřena do
Možnost vést konzultace se zúčastněnými stranami v rámci dobrovolné sítě pro hodnocení zdravotnických technologií, jež byla ustavena směrnicí č. 2011/24	Veřejné zdraví	1. 8. 2012
Výzvy a příležitosti, které přináší námořní cestovní ruch a cestovní ruch v pobřežních oblastech EU	Doprava	6. 8. 2012
Iniciativa v oblasti průmyslové politiky v rámci strategie Evropa 2020	Vnitřní trh	7. 8. 2012
Strategie EU v oblasti přizpůsobení se změně klimatu	Životní prostředí	20. 8. 2012
Budoucí podoba pravidel vstupu a pobytu výzkumných pracovníků, studentů, školáků, neplacených stážistů a dobrovolníků na území EU	Vnitřní věci	23. 8. 2012
Rejstřík transparentnosti	Institucionální záležitosti	31. 8. 2012
Revize pokynů týkajících se financování širokopásmových sítí z veřejných zdrojů	Hospodářská soutěž	1. 9. 2012
Opatření týkající se klonování zvířat pro účely produkce potravin v EU	Veřejné zdraví	3. 9. 2012
Postupy pro oznamování a potírání nezákonného obsahu umístěného na hostitelských serverech poskytovatelů internetových služeb	Vnitřní trh	5. 9. 2012
Inteligentní energie: Evropa III v rámci programu Horizont 2020	Energetika	5. 9. 2012
Na poptávku zaměřené politiky, které povzbudí evropský průmysl k inovacím na globálním trhu	Vnitřní trh	6. 9. 2012
Občané EU: Vaše práva, vaše budoucnost	Spravedlnost, svoboda a bezpečnost	9. 9. 2012
Přezkum režimu EU pro odvětví ovoce a zeleniny (politické alternativy a posouzení jejich dopadu)	Zemědělství a rybolov	9. 9. 2012
Státní podpora: Obecné nařízení o blokových výjimkách	Hospodářská soutěž	12. 9. 2012
Energie z oceánů	Zemědělství a rybolov	14. 9. 2012
Zavedení poplatků za dozor nad bezpečností léků vykonávaný Evropskou agenturou pro léčivé přípravky	Veřejné zdraví	15. 9. 2012

Seznam projektů, jež byly předloženy k posouzení jako potenciální „projekty společného zájmu“ v oblasti energetické infrastruktury	Energetika	20. 9. 2012
Inteligentní regulace	Institucionální záležitosti	21. 9. 2012
Evropský výzkumný program pro jadernou syntézu	Výchova, vzdělání a mládež	21. 9. 2012
Návrh sdělení o státní podpoře krátkodobých pojištění vývozních úvěrů	Hospodářská soutěž	21. 9. 2012
Zpráva o provádění směrnice o hluku ve venkovním prostředí (END) a politice EU v této oblasti	Životní prostředí	25. 9. 2012
Budoucnost obchodních a hospodářských vztahů mezi EU a USA	Vnitřní trh	27. 9. 2012
Kodex efektivního a otevřeného dobrovolnictví (kvalitní pravidla samoregulace a společné regulace a dalších činností, do nichž je zapojeno více zainteresovaných stran)	Institucionální záležitosti	30. 9. 2012
Akční plán „Podnikání 2020“	Vnitřní trh	1. 10. 2012
Přezkum časového profilu dražeb v systému EU pro obchodování s emisními povolenkami	Životní prostředí	3. 10. 2012
Plány týkající se partnerství veřejného a soukromého sektoru ve vědách o živé přírodě a inovacích v rámci programu Horizont 2020	Výchova, vzdělání a mládež	4. 10. 2012
Příprava společné technologické iniciativy pro palivové články a vodík v rámci programu Horizont 2020	Výchova, vzdělání a mládež	4. 10. 2012
Příprava společné technologické iniciativy „Čisté nebe“ v rámci programu Horizont 2020	Výchova, vzdělání a mládež	4. 10. 2012
Procesní reforma pravidel státní podpory	Hospodářská soutěž	5. 10. 2012
Státní podpora rizikovým kapitálovým investicím do malých a středních podniků	Hospodářská soutěž	5. 10. 2012
Budoucí společná technologická iniciativa (iniciativy) týkající se elektronických komponentů a vestavěných (embedded) systémů	Informační společnost	12. 10. 2012
Zvláštní aspekty transparentnosti, řízení datového provozu a změny poskytovatele v prostředí otevřeného internetu	Informační společnost	15. 10. 2012
Zlepšení bezpečnosti sítí a informací v EU	Informační společnost	15. 10. 2012
Prodloužení aktivity SESAR v rámci iniciativy Horizont 2020	Doprava	17. 10. 2012
Státní podpora malého rozsahu (dle nařízení č. 1998/2006 o podpoře de minimis)	Hospodářská soutěž	18. 10. 2012
Možnosti ukazatelů účinnosti využívání zdrojů	Životní prostředí	22. 10. 2012
Státní podpora ochraně životního prostředí	Hospodářská soutěž	23. 10. 2012

Poznámky

1. Tučně jsou vyznačeny nové konzultace.
2. Označení veřejných konzultací vychází z pojmenování příslušných položek Komisí.

KALENDÁŘ NA ZÁŘÍ 2012

Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek
3	4	5	6	7
		Rada COREPER I		Rada COREPER I
EP AFET, AGRI, DEVE, ECON, FEMM, INTA, ITRE, LIBE			EP BUDG, EMPL, IMCO, PECH, TRAN	
10		12	13	14
		Rada COREPER I		Rada COREPER I
EP Plénium ECON	EP Plénium	EP Plénium	EP Plénium	
17	18	19	20	21
	Rada COREPER II	Rada JHA COREPER I		
EP AFCO, AGRI, CONT, DEVE DROI, EMPL, IMCO, INTA, ITRE, JURI, REGI, TRAN	EP AFCO, AGRI, CONT, DEVE, DROI, EMPL, IMCO, INTA, ITRE, JURI, REGI, TRAN	EP AFET, BUDG, CULT, ECON, ENVI, FEMM, LIBE, PECH, PETI	EP AFET, BUDG, ECON, ENVI, FEMM, LIBE, PETI	
24	25	26	27	28
Rada AGRICULTURE AND FISHERIES GAC	Rada AGRICULTURE AND FISHERIES	Rada COREPER I		
EP ITRE		EP CONT, ECON		

Poznámka

Na srpen 2012 nemají Rada a EP naplánován žádný program

SEZNAM ZKRATEK

ABS	Antilock Brake System (protiblokovací systém brzd)
ACEA	European Automobile Manufacturers Association (Evropská asociace výrobců automobilů)
ACTA	Anti-Counterfeiting Trade Agreement (Obchodní dohoda proti padělatelství)
AFCO	Constitutional Affairs Committee (Výbor EP pro ústavní záležitosti)
AFET	Foreign Affairs Committee (Výbor EP pro zahraniční věci)
AGRI	Agriculture and Rural Development Committee (Výbor EP pro zemědělství a rozvoj venkova)
AGRICULTURE AND FISHERIES	Agriculture and Fisheries Council (Rada pro zemědělství a rybolov)
BEUC	Bureau Européen des Unions de Consommateurs (Evropský výbor spotřebitelských svazů)
BUDG	Budget Committee (Výbor EP pro rozpočet)
CCBE	Conseil des barreaux européens (Rada evropských advokátních komor)
CCP	central counterparty (ústřední protistrana)
CEF	Connecting Europe Facility (Nástroje na propojení Evropy)
CO ₂	oxid uhličitý
CONT	Budgetary Control Committee (Výbor EP pro rozpočtovou kontrolu)
Coreper	Comité des Représentants Permanents (Výbor stálých zástupců)
CSF	Common Strategic Framework (Společný strategický rámec)
ČEZ	České energetické závody
ČR	Česká republika
ČSSD	Česká strana sociálně demokratická
DEVE	Development Committee (Výbor EP pro rozvoj)
DPH	daň z přidané hodnoty
DROI	Human Rights Subcommittee (Podvýbor EP pro lidská práva)
EAFRD	European Agricultural Fund for Rural Development (Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova)
EC	European Community (Evropské společenství)
ECB	European Central Bank (Evropská centrální banka)
ECOFIN	Economic and Financial Affairs Council (Rada pro hospodářské a finanční záležitosti)
ECON	Economic and Monetary Affairs Committee (Výbor EP pro hospodářství a měnu)
ECR	European Conservatives and Reformists Group (Skupina Evropských konzervativců a reformistů)
EFD	Europe of Freedom and Democracy Group (Skupina Evropa svobody a demokracie)
EFPIA	European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (Evropská federace farmaceutického průmyslu a asociací)
EFSF	European Financial Stability Facility (Evropský nástroj finanční stability)
EFSM	European Financial Stabilization Mechanism (Evropský mechanismus finanční stabilizace)
EHS	Evropské hospodářské společenství
EIB	European Investment Bank (Evropská investiční banka)
EIB	Evropská investiční banka
EK	Evropská komise
EMPL	Employment and Social Affairs Committee (Výbor EP pro zaměstnanost a sociální věci)
ENVI	Environment, Public Health and Food Safety Committee (Výbor EP pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin)
EP	Evropský parlament
EPP	Group of the European People's Party (Christian Democrats) (Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů))
ERDF	European Regional Development Fund (Evropský fond regionálního rozvoje)
ES	Evropské společenství
ESD	Evropský soudní dvůr
ESF	Evropský sociální fond
ESM	European Stability Mechanism (Evropský stabilizační mechanismus)
ESMA	European Securities and Markets Authority (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy)

ETC	European Territorial Cooperation (Evropská teritoriální spolupráce)
ETCS	European Train Control System (evropský vlakový zabezpečovací systém)
EU	Evropská unie
EURIBOR	Euro Interbank Offered Rate (eurová mezibankovní nabídková sazba)
FAC	Foreign Affairs Council (Rada pro zahraniční věci)
FEMA	Federation of European Motorcyclists' Associations (Federace evropských sdružení motocyklistů)
FIA	Federation Internationale de l'Automobile (Mezinárodní automobilová federace)
FP	finanční perspektiva
FTA	Free Trade Area (zóna volného obchodu)
GAC	General Affairs Council (Rada pro všeobecné záležitosti)
GESAC	Groupement européen des sociétés d'auteurs et compositeurs (Evropské sdružení společností autorů a skladatelů)
GMO	genetically modified organism (geneticky modifikovaný organismus)
Greens/EFA	Group of the Greens/European Free Alliance (Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance)
GUE/NGL	Group of The European United Left/Nordic Green Left (Skupina Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice)
HDP	hrubý domácí produkt
HND	hrubý národní důchod
ICT	Information and Communication Technologies (Informační a komunikační technologie)
IMCO	Internal Market and Consumer Protection Committee (Výbor EP pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů)
INTA	International Trade Committee (Výbor EP pro mezinárodní obchod)
IPA	Instrument for Pre-Accession Assistance (Nástroj předvstupní pomoci)
IRU	International Road Transport Union (Mezinárodní unie silniční dopravy)
ITRE	Industry, Research and Energy Committee (Výbor EP pro průmysl, výzkum a energetiku)
JHA	Justice and Home Affairs Council (Rada pro spravedlnost a vnitřní věci)
JURI	Legal Affairs Committee (Výbor EP pro právní záležitosti)
KSČM	Komunistická strana Čech a Moravy
LIBE	Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs (Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci)
LIBOR	London Interbank Offered Rate (londýnská mezibankovní nabídková sazba)
MMF	Mezinárodní měnový fond
Mtoe	Million Tons of Oil Equivalent (milion tun ropného ekvivalentu)
ODS	Občanská demokratická strana
OTC	over the counter
PECH	Fisheries Committee (Výbor EP pro rybolov)
PETI	Petition Committee (Výbor EP pro petice)
PRIPs	Packaged Retail Investment Products (strukturované retailové investiční produkty)
REGI	Regional Development Committee (Výbor EP pro regionální rozvoj)
RF	Ruská federace
S&D	Group of the Progressive Alliance of Socialists & Democrats in the European parliament (Skupina Pokroková aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu)
SEDE	Security and Defence Subcommittee (Podvýbor EP pro bezpečnost a obranu)
SFEU	Smlouva o fungování Evropské unie
SKIPCP	subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů
STK	stanice technické kontroly
SZBP	společná zahraniční a bezpečnostní politika
SZP	společná zemědělská politika
SŽDC	Správa železniční dopravní cesty
T&E	European Federation for Transport and Environment (Evropská federace pro dopravu a životní prostředí)
TRAN	Transport and Tourism Committee (Výbor EP pro dopravu a cestovní ruch)
UCITS	Undertakings for Collective Investments in Transferable Securities (subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů)
USA	United States of America (Spojené státy americké)
WTO	World Trade Organisation (Světová obchodní organizace)

SLOVNÍČEK

balík

Soubor legislativních návrhů uveřejněných v jeden okamžik. Není nezbytně nutné, aby spolu jednotlivé návrhy meritorně souvisely.

Coreper

Výbor stálých zástupců členských států EU v Bruselu (akronym francouzského Comité des Représentants Permanents). Jeho úkolem je asistence členským státům – projednávání a příprava návrhů, o nichž poté rozhoduje Rada, a udržování kontaktu s ostatními institucemi EU, zejm. s Komisí. Existuje ve dvou podobách. Coreper II je složen z vyslanců stálých misí, věnuje se především politicky a ekonomicky nejdůležitějším otázkám (společná zahraniční a bezpečnostní politika, institucionální otázky, rozpočet, příprava materiálů pro zasedání Evropské rady). Coreper I je složen z nižších diplomatických úředníků a zabývá se ostatními body agendy (viz také „Komise“ a „Rada“).

deriváty

Komplexní finanční instrumenty, jejichž hodnota je odvozena od hodnoty tzv. bazického instrumentu (cenný papír, komodita ap.). Mají termínovaný charakter (dochází ke zpoždění mezi sjednáním obchodu a jeho plněním) a jsou využívány např. k zajištění před budoucím růstem či poklesem ceny bazického instrumentu (viz také „swapy úvěrového selhání“).

dohodovací výbor

Výbor zástupců Evropského parlamentu a Rady připravující (za mediace Komise) podklady pro třetí (poslední) čtení spolurozhodovací procedury, jež pak musejí obě instituce (dospěje-li dohodovací výbor k dohodě) přijmout, má-li navrhovaná legislativa vstoupit v platnost. Dohodovací výbor má omezený mandát 6 týdnů, prodloužit jej lze maximálně o 14 dní (viz také „Evropský parlament“, „Komise“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

evropská politika sousedství

Těž evropská sousedská politika. Program prohlubování vztahů mezi EU a třetími státy ležícími v jejím sousedství oficiálně představený v květnu 2004. Zahrnuje státy, jež byly v rámci tzv. Barcelonského procesu součástí partnerství mezi EU a státy Středomoří, tj. státy severní Afriky (Alžírsko, Egypt, Maroko, Tunisko a nově také Libye) a Blízkého východu (Izrael, Jordánsko, Libanon, Palestina a Sýrie), a státy postsovětského prostoru (Arménie, Ázerbájdžán, Bělorusko, Gruzie, Moldavsko a Ukrajina).

Evropský parlament

Dříve též Společné (parlamentní) shromáždění. Od roku 1979 jediný přímo legitimovaný (volený) orgán EU, jenž by měl reprezentovat „evropské občany“. Podílí se na přijímání legislativy EU, funkcionálně se člení na výbory, politicky na frakce. Minimálně jednou měsíčně (s výjimkou srpna) zasedá v plénu (viz také „Komise“ a „Rada“).

frakce

Seskupení politických stran na základě ideové spřízněnosti či dlouhodobé nadnárodní spolupráce. Působí v Evropském parlamentu (viz také „Evropský parlament“).

Charta základních práv EU

Dokument vypracovaný na návrh Evropské rady v Kolíně nad Rýnem z června 1999 tzv. Konventem, působícím v době od 17. 12. 1999 do 2. 10. 2000. Charta čítá 50 článků rozdělených do 7 kapitol a má být katalogem základních práv občanů EU. Přijala ji Evropská rada na summitu v Nice 7. 12. 2000. V té době nebylo rozhodnuto o závaznosti obsahu Charty ani o jejím napojení na stávající primární právo. V tomto směru se stala

průlomem až Smlouva zakládající Ústavu pro Evropu, která Chartu obsahovala přímo ve svém textu, a následně Lisabonská smlouva, která text Charty sice neobsahuje, považuje jej však za právně závazný stejně jako příslušné texty primárního práva. Ratifikace Lisabonské smlouvy tedy de iure znamená i ratifikaci Charty (viz také „primární právo“ a „Rada“).

implementace

Proces přijímání norem, jež na úrovni členských států provádějí směrnice přijaté na úrovni EU (viz také „směrnice“).

kohezní politika

Politika snižování rozdílů mezi regiony, snižování zaostalosti nejvíce znevýhodněných regionů a posilování hospodářské, sociální a územní soudržnosti za účelem harmonického vývoje EU.

KOM dokument

Návrh právní normy nebo jiné sdělení či zpráva Komise Radě a/nebo jiné instituci EU (viz také „Komise“ a „Rada“).

Komise

Evropská komise, dříve též Vysoký úřad. Reprezentant nadnárodního principu vládnutí v EU, v naprosté většině případů iniciátor legislativy EU. Funkcionálně se člení na generální ředitelství (tzv. DGs), zasedá alespoň jedenkrát týdně (viz také „Evropský parlament“ a „Rada“).

komitologie

Souborné označení pro výbory, jimiž si Rada udržuje kontrolu nad Komisí, ve věci pravomocí, které na ni delegovala (viz také „Komise“ a „Rada“).

komunitarizace

Proces odstraňování prvků mezivládní spolupráce ve prospěch prvků nadnárodních. V legislativním procesu se týká např. rozšiřování legislativního monopolu Komise, spolurozhodovací procedury či odstraňování jednomyslného hlasování v Radě (viz také „Komise“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

konzultace

Těž konzultační procedura. Druhá nejčastější legislativní procedura v EU, při níž je Rada nad Evropským parlamentem zvýhodněna (jeho názor nemusí brát v úvahu) (viz také „Evropský parlament“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

kvalifikovaná většina

Pojem známý především z hlasování v Radě. Pro přijetí konkrétního opatření je nezbytné získat nadpoloviční většinu členů (Rady nebo jiného orgánu) a přibližně 70 % vážených hlasů (přibližně proto, že např. při rozšiřování EU o nové členské státy dochází k jejich „převažování“). Nově se prosazujícím a prozatím „doplňkovým“ kritériem je populace, resp. to, zda kvalifikovaná většina popsanych parametrů reprezentuje také určité procento populace EU (Smlouva z Nice uvádí 62 %) (viz také „Rada“).

nařízení

Výsledek legislativního procesu v EU. Právní norma, jež je přímo účinná, a tudíž ze strany členských států nevyžaduje (resp. zpravidla z definice ani nepovoluje) žádnou další intervenci (viz také „směrnice“).

primární právo

Suma zřizovacích smluv tří společenství a smluv, které je mění a doplňují (včetně doprovodných protokolů a prohlášení). Součástí primárního práva jsou i přístupové smlouvy všech členských států. Určujícím znakem primárního práva je způsob jeho kreace: na základě svolání mezivládní konference, s platnou zásadou jednomyslnosti členských států a následnou ratifikací ve všech členských státech. „Protipólem“ primárního práva je právo sekundární, které vzniká na základě normotvorby příslušných orgánů Společenství (EU) a musí být s primárním právem v souladu.

Rada

Rada EU nebo také Rada ministrů. Reprezentant mezivládního („národního“) principu vládnutí v EU. Podílí se na přijímání legislativy EU, funkcionálně je tvořena Evropskou radou (summitem), devíti resortními radami a Coreperem). Zasedá podle potřeby, summity se konají minimálně čtyřikrát ročně (viz také „Coreper“, „Evropský parlament“ a „Komise“).

rozhodnutí

Výsledek legislativního procesu v EU. Právní norma, jež je přímo účinná, a tudíž ze strany členských států nevyžaduje žádnou další intervenci. V porovnání s nařízením se však týká jednotlivého případu a je závazné pro toho, komu je určeno (viz také „nařízení“ a „směrnice“).

Schengenské dohody

Souhrnné označení pro dva smluvní dokumenty: Schengenskou dohodu o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích z roku 1985 a Schengenskou prováděcí úmluvu z roku 1990.

směrnice

Výsledek legislativního procesu v EU. Specifická právní norma, jež je v zásadě závazná pouze z hlediska výsledku. Zpravidla vyžaduje prováděcí normu (zákon, vyhlášku), již jsou povinny přijmout všechny členské státy (viz také „nařízení“).

Smlouva o fungování EU

Těž Smlouva o Evropském společenství revidovaná Lisabonskou smlouvou. Druhá ze dvou hlavních částí Lisabonské smlouvy.

společný postoj

Výsledek prvního čtení spolurozhodovací procedury v Radě (viz také „Rada“ a „spolurozhodování“).

spolurozhodování

Těž spolurozhodovací procedura. Nejčastější legislativní procedura v EU, na níž se rovným dílem podílí Evropský parlament i Rada (viz také „Evropský parlament“, „konzultace“, „Rada“).

swapy úvěrového selhání

Derivát, který slouží k přenosu úvěrového rizika mezi dvěma protistranami. Kupující se chce zajistit proti riziku úvěrového selhání tzv. bazického instrumentu (dluhopis ap.). Ztrátu v případě selhání hradí prodávající, který si za tuto ochranu nechává platit. Na rozdíl od pojištění nejsou swapy úvěrového selhání zpravidla regulovány (viz také „deriváty“).

systém obchodování s emisními povolenkami

Administrativní přístup k omezení emisí škodlivých a/nebo skleníkových plynů. Je založen na „zastropování“ emisí jednotlivých účastníků systému (zejm. podniků). Ty, které svou kvótu nevyčerpají (tj. vypustí menší objem emisí), mohou své „povolenky“ prodat těm, které ji naopak přečerpají.

unbundling

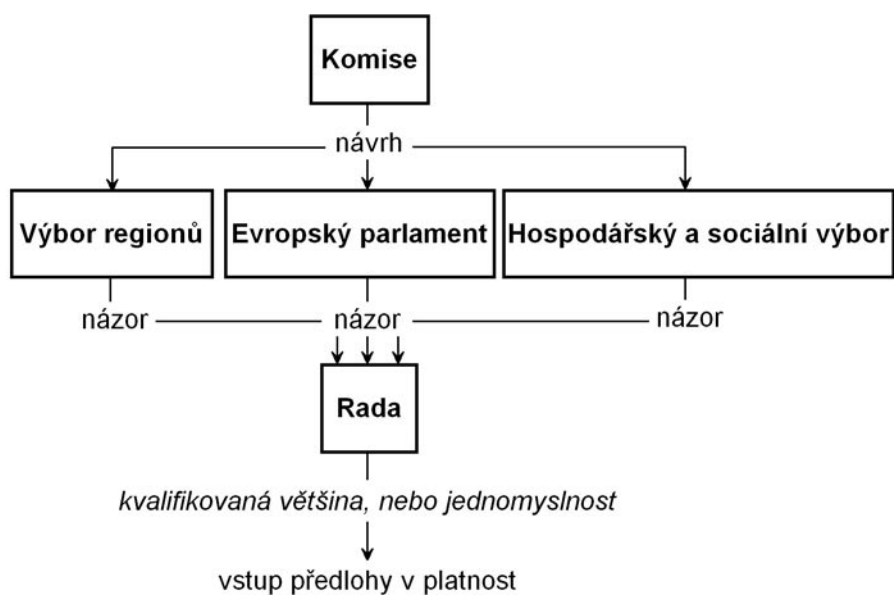
Termín, jež lze přeložit jako „rozdělení“. V souvislosti s liberalizací energetických trhů je často používán pojem „vlastnický unbundling“ či „právní unbundling“, jenž označuje právní oddělení produkce od distribuce a obchodu s energetickými zdroji.

zelená kniha

Nelegislativní dokument Komise, jenž má podpořit či nastartovat debatu o určitém tématu. Po jejím uveřejnění zpravidla následuje publikace „bílé knihy“ či sdělení Komise. Ty již předkládají konkrétnější řešení a mohou vyústit v příslušný legislativní návrh (viz také „Komise“).

SCHÉMATA ROZHODOVACÍCH PROCEDUR

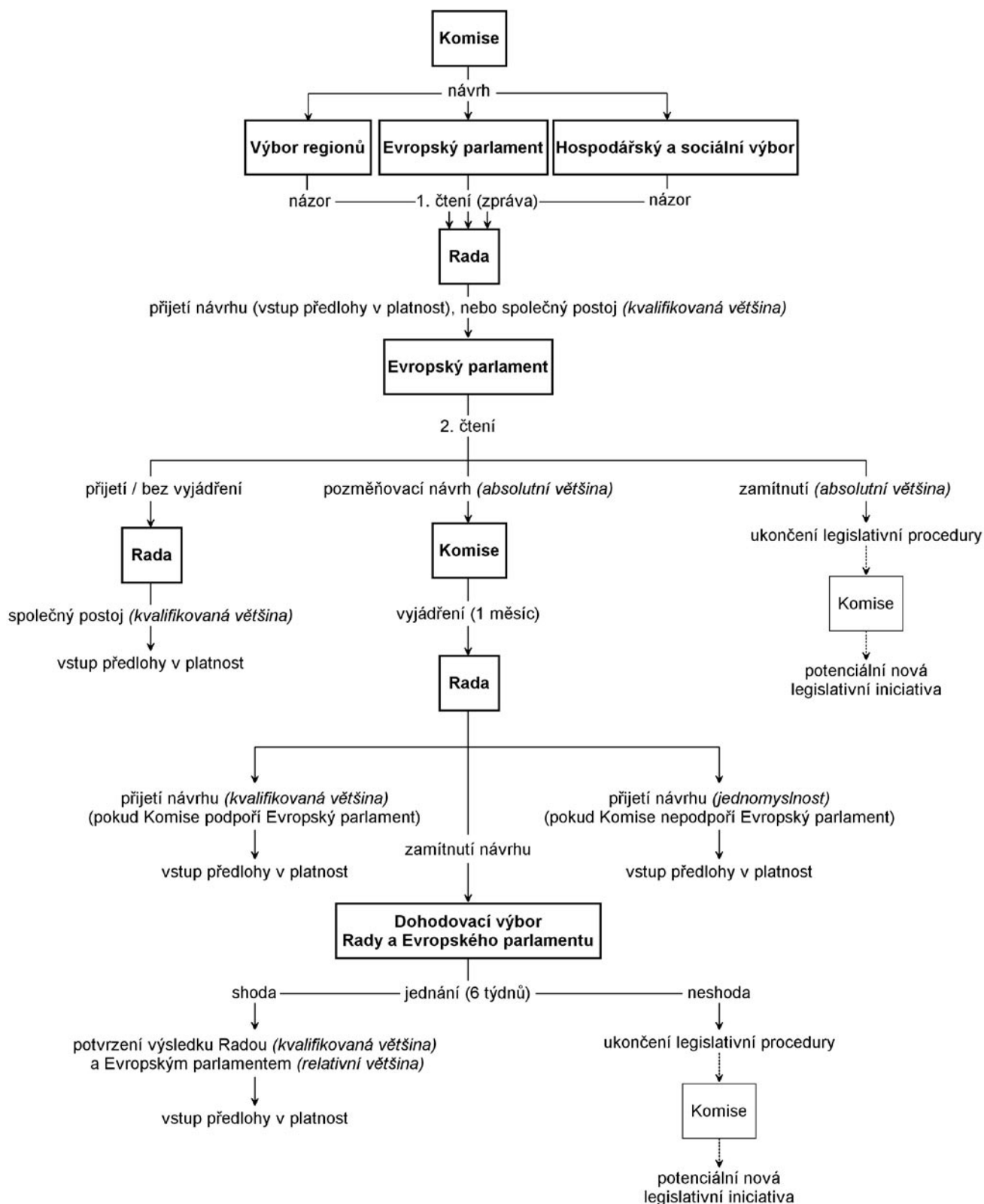
Schéma konzultační procedury

Poznámky

1. Komise může svůj návrh z projednávání kdykoli stáhnout.
2. Standardní lhůta pro jednotlivé kroky není stanovena.
3. Uvedené schéma je jen orientační.

Schéma spolurozhodovací procedury

Poznámky

1. V případě nesplnění požadovaných podmínek legislativního procesu (a v případě neexistence alternativního postupu) projednávání návrhu končí.
2. Komise může svůj návrh z projednávání kdykoli stáhnout.
3. Standardní lhůta pro jednotlivé kroky činí tři měsíce (není-li uvedeno jinak). Po dohodě Rady a Evropského parlamentu ji lze prodloužit o třetinu.
4. Procedura se vyznačuje intenzivní komunikací mezi jednotlivými zainteresovanými aktéry. Uvedené schéma je jen orientační.